

# קרוז אליך

חדש! תניא בשיחה נשית | רחל שירה אזרד

## תפילין זה חו

מעמד המוני בכיכר החטופים,  
דוכנים מעוצבים בתיכונים  
ממלכתיים וחוזר מנכ"ל מעודכן.  
צעירי ישראל עושים היסטוריה

בואו בימים, אל תחזתו אותם  
הרב יוסף יצחק גייקובסון

מאמין ודומע  
חנה סלם מחכה לגשם

מנגינה יפנית עתיקה?!  
אהרן רזאל

במלאות תשע שנים לפטירתו של הבעל מגן והמלחין המפורסם

**החסיד רבי בן ציון שנקר ז"ל**

אשר הנחיל את נגינת רבותינו הקדושים לבית מודי"ץ  
ולחנו וניגוניו מהווים נכס צאן ברזל לעם ישראל

**נתאסף למלווה מלכה לזכרו ולעילוי נשמתו  
ולהתעוררות והתחזקות**

סמוך ליום השנה לפטירתו // במוצאי שבת פר' וירא // אור לי"ח מר חשוון (8.11 למנינם)  
בשעה 20:30 // באולם בית בגנו רח' גוטליב 6 בני ברק

בכרכה, עו"ד דוד זעירא  
המכון לשימור ותיעוד נגינת חצר הקודש מודי"ץ  
לזכר הרה"ח ר' בן ציון שנקר ז"ל

בהשתתפות: בעלי מנגנים וחזנים וכלי נגינה  
ציבור מוקירי זכרו מוזמנים להשתתף ולהקירו

הכניסה חופשית // עזרת נשים פתוחה

בס"ד חשוון תשפ"ו



# נתמלא הזבירה כולו אורה

תכנית לימוד ייחודית  
לקראת י"ט כסלו תשפ"ו

תורות יסודיות קצרות לפרשת השבוע  
ממשנת הרבי מליובאוויטש זי"ע  
כפי שמסר ה'חוזר' הגה"ח ר' יואל כהן זצ"ל

## המבחן

המבחן יתקיים בבנייני האומה בירושלים  
ביום חמישי י"ד כסלו  
במוצ"ש פרשת וישלח ט"ז כסלו  
שעות המבחן יתפרסמו בהמשך  
המבחן יערך בשיטה אמריקאית

## חומר הלימוד

חוברת לימוד מיוחדת ובה שמונה פרקים  
על פרשות בראשית וישלח  
מתוך הספר 'כולו אורה'



החוברת מופצת ללא עלות בישיבות ובבתי הכנסת.  
לקבלת החוברת במייל: [lladaat@gmail.com](mailto:lladaat@gmail.com)  
או סרקו את הברקוד <<

ציון 70% ומעלה במבחן מזכה בשובר לקבלת הספרים  
כולו אורה ומחשבת החסידות תורה ומצוות  
ביריד החסידות בבנייני האומה



הרישום לתכנית דרך מערכת נדרים פלוס < לב לדעת

ניתן להירשם עד תאריך י"ב כסלו תשפ"ו

# סמוטריץ' מציג: תכנית ההתנתקות מהרפתות



צילום: ארכיון הכנסת, Ronen Horesh, ארכיון הכנסת (CC BY-SA 4.0)

שר האוצר מחסל את ענף החלב הישראלי  
ומפקיר את ביטחון המזון בידיים של מדינות עוינות!

**ביטחון לא מייבאים. ציונות לא מייבאים.  
חלב ישראלי מייצרים רק כאן!**

מוגש מטעם חזית החקלאים וההתיישבות בישראל.

# צמח התוועדות ליל שישי לקראת י"ט כסלו

ניגון עם שורשים

לישיבות גבוהות, הסדר והציבור הרחב

20:30	4.12.25	יום חמישי י"ד כסלו
אולם 'טדי'		בנייני האומה ירושלים

הרב שבת סלבטיצקי	הרב יהושע שפירא	הרב אייל יעקובוביץ	הרב שמאל אליהו
------------------------	-----------------------	--------------------------	----------------------

וכשיפוצו מעיינותיך חוצה"

"אימתי קאתי מר ...



ניגוני שמחה  
עם להקת  
'אהלה'  
ויאיר כהן



פחוח לגברים ביום חמישי י"ד כסלו מהשעה 11 בבוקר ועד 2 בלילה | מוצאי שבת ט"ז כסלו מהשעה 8 ועד 2 בלילה | ימים ראשון-שני י"ז-י"ח כסלו מהשעה 11 בבוקר ועד 1 בלילה

יריד החסידות הענק

השקה לארגון הפצת יהדות לבני ישיבות

מבחני י"ב לדעת' | יום חמישי י"ד כסלו | מוצאי שבת ט"ז כסלו | 22:00 | 20:00

לכל הפרטים באתר [Tzama.co.il](http://Tzama.co.il) | כניסה למחם בנייני האומה בעלות של 10 ₪ בלבד

הניגונים והרעיונות שפותחים את הלב



# תפיליב

סולם התפילה מ"מודה אני" ועד "עלינו לשבח"  
במופע חויתי וסוחף

מוזיקה חיה:

הנחייה:  
שמוליק קפלן -  
מגיש פודקאסט  
הללו.

ניהול  
מוזיקלי:  
יהושע  
לימוני  
והלהקה

נריה  
מויאל

ביני  
לנדאו



תכנית מולטימדיה:



הרב  
מאיר קליין

הרב  
משה שילת

הרב שניאור  
זלמן גופין

הרב  
יהושע שפירא



להבין את מנגינת הלב

לרכישת הכרטיסים:



יום ראשון י"ז כסלו | 7.12.25 | 20:00

פתיחת דלתות 19:30 | אולם 'טדי'

עלות ההשתתפות: 35 ₪ לרוכשי כרטיס למופע צמאה 15 ש"ח

מופע הניגונים אולם אוסישקין בשעה 21:30



ניגון עם שורשים



## שימו לב אל הנקודה

האב התבלבל. אתם יודעים, לפעמים במצבים מרגשים יש לנו בלב אאוט, וכל מה שתכננו לומר פורח לנו פתאום. הוא באמת לא זכר את שם המשפחה שלה, כי כעת היא נשואה ולא נקראת בשם נעוריה. הרבי הבחין בבלבול שאחזו בו ואמר: "זיווה פש?" אז חזר האב לעצמו ואמר: "כן, כן, זיווה פש".

זיווה סיפרה לי שהסיפור הקטן-גדול הזה הוריד את החסמים האחרונים שנותרו על לבו של אביה. הוא התפעל כל כך ואמר: "לרבי יש רבבות יהודים על ראשו, ומבין כולם הוא זוכר את הבת שלי?!...!" כמובן, היה לו אחר כך עוד תהליך ארוך בדרך להתקרב אל הקודש, אבל זה היה ה'מכה בפטיש' של הורדת החסמים.

לענייננו, הזולת רוצה לראות שהוא חשוב. לפעמים זה קורה כשאני מעלה בפניו זיכרון בעניין מסוים שהוא שיתף אותי בו בעבר, ובפרט בעניין שהוא ייחודי לאותו אדם, נער או בוגר. אגב, לפעמים זה מצריך אותנו לפתח סוג של זיכרון כזה ביחס לאחרים, גם אם התכונה הזו לא מוטמעת מלכתחילה בנו, כי דבר שהוא יקר וחשוב לנו אנחנו מגלים בו עניין, אנחנו זוכרים יותר את הפרטים שלו, וכאמור: לפעמים זה הדבר החשוב ביותר למי שעומד מולנו, כשהוא מרגיש שאנחנו באמת רוצים לראות אותו.

### החוצה-פנימה

אתם יודעים, יש הרבה תיאוריות המלמדות איך לסדר את הבית. מה קורה כשהבית מבלגן? בדרך כלל, לא לכל דבר יש מקום, ואם יש לו מקום - הפריט הזה לא נמצא במקום. בשביל לעשות סדר, דבר ראשון צריך לוודא שלכל דבר יהיה מקום. ואם אין לו מקום, דינו לצאת החוצה. הרבה פעמים יש לנו דברים מיותרים בבית שאנחנו כבר לא צריכים אותם והם סתם תופסים מקום. ובכן, אני רוצה להעלות בפניכם תיאוריה הקשורה בסידור חפצים, ואחר כך ניישם אותה על בני אדם...

כתוב בספרי חסידות שאם יש לי דבר מסוים בבית שמועיל לי, זה מועיל גם לדבר עצמו. אתן דוגמה: כשאני אוכל מלפפון והוא מזין אותי, גם למלפפון יש חיות וסיפוק מכך שהוא מזין אותי. כל דבר בעולם צריך חיות לצורך קיומו, וממה הוא מקבל את החיות? מכך שהוא נותן לי חיות.

אבל מה קורה כשאני כבר שבע ואני לא צריך את המלפפון, ובכל זאת אני אוכל אותו - ממה הוא מקבל חיות עכשיו? התשובה המצערת היא, שעכשיו הוא מקבל את החיות שלו על ידי שהוא שואב ממני את החיות שבתוכי... אותו דבר ביחס לחפצים: כל חפץ שיש לי בו תועלת, למרות שמדובר כאן על דומם, כביכול לחפץ עצמו יש חיות והנאה מכך שהוא מועיל לי. אבל אם הוא כבר לא מועיל לי, ממה הוא יקבל את החיות? מכך שהוא שואב ממני את החיות.

עד כאן דיברנו על מזון שבא מן הצומח ועל חפצים שהם דומם. כעת אם ניקח את אותה הבנה ונעביר אותה לנפש האדם, נמצא שלאדם יש חיות מהעובדה שהוא מביא תועלת לסביבה, שהוא יוצק ערך למקום שהוא נמצא בו. אבל מה קורה אם חלילה הוא לא מוצא דרך להועיל, כשהוא לא מזהה ערך מסוים בתוכו שיכול לסייע לסביבה, ממה הוא יקבל את החיות? ובכן, כמו המלפפון - הוא בעצם שואב את החיות מאותו מקום.

במילים אחרות: כשפוגשים אדם זולתנו - ילד, נער או אדם בוגר - אם יש לו תפקיד שבו הוא יכול להתבטא ולהרגיש שהוא משמעותי, הוא ייתן לנו חיות והוא יקבל מכך חיות. אבל אם אין לו דרך להתבטא ולתרום מעצמו, התוצאה תהיה שהוא ישאב מאיתנו את החיות.

לחיים, חברים יקרים. נקבל על עצמנו בפעם הבאה שנפגוש נשמה אחרת, לעמוד מולה בהקשבה, ולקבל ממנה את הנקודה היקרה שבה. ותזכרו, בהתייחסות הפשוטה והלבבית הזו אתם יכולים להחיות מתים. לחיים לחיים.

**כשסוף-סוף עמד מול פניו של הרבי אמר לו: "רבי, יש לך דרישת שלום מזיווה...". הרבי שמע ומיד שאל: "איזו התבלבל באותו רגע, האב התבלבל"**

שלום חברים, ודאי שמעתם על האדמו"ר מסלונים ה'נתיבות שלום', ואולי גם למדתם בספריו הנפלאים. לפני שהתמנה לאדמו"ר הוא היה ראש ישיבה, ומסופר עליו שהוא היה פותח כל שיעור בהתבוננות בפניהם של התלמידים, כשהוא מצדו מאיר פנים לכל אחד ובמקביל מנסה להיות ניוון מהאור שקיים בכל אחד.

הסיפור הזה מפעים ומיוחד במינו, והוא נושא מסר חשוב כלפי כל מי שעוסק בחינוך - ומי מאיתנו לא עוסק בחינוך, בבית ובסביבה, או בחינוך של עצמו... ידוע מה שאומרים בחסידות שבכל יהודי יש נקודה יקרה שאין בזולתו. דרך אגב, חשוב לומר שהמושג 'נקודה יקרה' שונה מהביטוי המוכר 'נקודה טובה'. 'נקודה טובה' יכול להתפרש גם שאני מוצא באדם שרובו שלילי איזה צד חיובי, ובגיננו אני יכול לדון אותו לכף זכות. בהקשר לזה מפורסמת בעולם התורה שנקראת "אזמרה", מליקוטי מוהר"ן, העוסקת בעניין הזה. לעומת זאת, 'נקודה יקרה' זו בעצם נקודת ערך ייחודית שיש לזולת.

בכל אופן, כשהזולת רואה שאני מתבונן באותה נקודת ערך ייחודית שקיימת בו ואיננה בי, זה נותן לו משמעות. ואם אני זוכר לפתוח את עצמי לקבל ממנו את אותה נקודת ערך המאירה בו - וכך גם הוא נוהג ביחס אלי - אנחנו זוכים לקיים את הנאמר על המלאכים "מקבלין דין מן דין".

כולנו יודעים שבפסוק המקורי כתוב "וקרא זה אל זה ואמר", אבל התרגום בוחר להשתמש במילים "מקבלין דין מן דין". למה? כי "וקרא זה אל זה ואמר" מדגיש שכאשר שניים מדברים ביניהם,

כמו בשיחת חברים שלנו, כל אחד מנסה להשמיע כמה שיותר רעיונות... אבל אם הסימוכין לאותה שיחת חברים הוא מהמילים "ומקבלין דין מן דין", אזי כל אחד מנסה להיות יותר קשוב לחברו.

### פירוק החסמים

הרבה פעמים, במפגש כלשהו עם אנשים - בשיעור, בהתוועדות או בשיחה אקראית ברכבת - יותר חשוב לנו לעשות את שלנו, לסיים וללכת. לא תמיד אנחנו פנויים לאותה עבודה שרואה את הזולת באשר הוא שם. ובכן, קודם כל, גם כשאני מזהה את עצמי ואת מה שחשוב לי זה כבר טוב, אין בזה חיסרון כמובן. אבל באותה שעה אני יכול להחליט לא להסתפק בזה, אלא להזמין את עצמי ולומר לי שיש כאן הזדמנות להיות שליח לראות את הטוב המיוחד שיש בזולת. וכשהזולת רואה ומרגיש את זה, זה פותח את ליבו יותר מאשר כל דבר אחר.

למרות שזה עניין לכאורה מלאכותי - התבוננות שאני בחרתי באופן מודע לעשות אותה - תכלס האדם שרואה שאני מזהה את הערך שבו, זה מרומם ומגביה אותו ממש.

פגשתי בעבר זוג מיוחד, איסר וזיווה פש, המשמשים מזה עשרות שנים כשליחים של הרבי מלובביץ' בקיבוץ עין הנציב. הם סיפרו לי שהם התקרבו לחסידות בתחילת מגוריהם בקיבוץ והפכו לחסידים של הרבי שהורה להם להמשיך להתגורר בקיבוץ, ועמד איתם בקשר מיוחד במינו. כך, במשך השנים, הם וילדיהם קיבלו ממנו עשרות מכתבים אישיים של הדרכה והכוונה בחייהם.

פעם אחת, אבא של זיווה התעתד לנסוע לגני יורק בתקופת חג השבועות, והבת ביקשה מאביה שיעבור אצל הרבי במעמד חלוקת 'כוס של ברכה' במוצאי החג, וכשיגיע תורו ימסור דרישת שלום ממשפחתה. באותה עת האב לא גרס את ההתקרבות של בתו לחסידות, והוא בעצמו היה רחוק מאורח החיים הדתי והחסידים, אבל בכל זאת כיוון שהיא פנתה אליו וביקשה, הוא נענה למלא את בקשתה.

כשסוף-סוף עמד מול פניו של הרבי אמר לו: "רבי, יש לך דרישת שלום מזיווה". הרבי שמע ומיד שאל: "איזו זיווה?" באותו רגע,

# הזמנה של כבוד לעצרת הזכרון לכבוד 35 שנה

לרצח מנהיג ישראל הקדוש  
הרב מאיר דוד כהנא הי"ד



היום כולם יודעים  
הרב כהנא צדק!



יום ראשון ח"י חשוון (09.11) | בשעה 18:00  
בהיכל דוד בירושלים | רחוב אהליאב 14 (ליד תחנה מרכזית).

בהשתתפות משפחה תלמידים ואישי ציבור.

עליה לקברו בהר המנוחות בשעה 16:00

אתר: [www.rabbikahane.org](http://www.rabbikahane.org)  
חייל: [kahane2024@gmail.com](mailto:kahane2024@gmail.com)

היום כולם מודים:

כהנא צדק הרב



## מפתח של גשמים

וְכָל שִׁיחַ הַשְּׂדֵה טָרָם יִהְיֶה בְּאֶרֶץ  
וְכָל עֵשֶׂב הַשְּׂדֵה טָרָם יִצְמַח,  
כִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֱלֹקִים עַל-הָאָרֶץ  
וְאָדָם אֵין לְעַבֵּד אֶת הָאֲדָמָה  
(בראשית ב, ה)

כמו בכל שנה בסיום החגים, עוד בטרם יזיזו בשעון מחוגים, הוא מוכן.  
ימי רחמים וסליחות הכינו את לבו גם לרגע הזה, ידידו המחוספסות יודעות את סוד הארץ, השותה מים ממטר שמים.  
בשדה הוא מכיר כל רגב אדמה, נוטע גם בעיניים עצומות זרעי חיים.  
הוא גדל שם, מחזיק לסבא את היד המחוספסת, מבטיח להמשיך.  
מאמן את לבו בשנות השמיטה, להחזיק גם בשנות הבצורת. נזכר במה שסבא לימד, לשאת עיניים לשמים, סוד חקלאי ארץ ישראל.

לפעמים הוא שואל את עצמו איך הוא מצליח להחזיק את הלב, להמשיך להיות תלוי ברצון שמיים, האם לא מגיע לו גם קצת מנוח לנפש, פרנסה קצת יותר בטוחה, בלי עליות וירידות של אמונה.  
מזכיר לעצמו את מה שסבא היה מלמד עת חזרו מן השדה לעת ערב, על עונשו של נחש קדמוני ההולך על גחונו, אוכל מעפר הארץ שלא יספר מרוב, שפרנסתו מצויה מבלי שיצטרך אפילו להתכופף, לדמוע לזרוע לקצור.  
הוא נזכר איך סבא היה עוצר, מביט בעיניו ומסביר כמונה מעות, על הזכות לשאת עיניים לשמים ולבקש:  
"דע לך, אליהו", היה אומר במבטא שעלה עמו לארץ ישראל, "לנו יש הזכות הגדולה ביותר. לנחש ממציא הקב"ה מזונו מעפר הארץ, מבלי שיצטרך לשאת עיניו לשמים, לבקש. עונשו חמור מן הכל, אין הקב"ה חפץ בתפילתו.  
"אך אנחנו, אליהו, חפץ ה' לשמוע בקול תפילתנו, אנחנו היורשים בגנים, בשדות ובפרדסים של ארץ חמדת אבות, התלויה בתפילת האדם, טרם תצמיח זרעה לזורעים בדמעה".  
הוא נזכר ולבו מזדקף מעט, מבקש לזכות לשאת עיניים לשמייים, בדיוק כמו שסבא עשה, ובתפילה שעלתה עמו מבית אבא הוא מבקש:

"ריבונו של עולם, גשם נדבות הנפ נא על שדותינו, ברך פרי אדמתנו, תן זרע לזרוע ולחם לפי הטף, פתח לנו אוצר הטוב, יהא שדה זה רענן ורטוב, אין לנו מקדש וכהן גדול שבעבורנו יבקש, אך אנא ה', תהא שנה זו גשומה ולא שחונה, תהא שנה זו ברוכה ועמוסה, בגשמי ברכה תברך אדמה, בגשמי גילה תגיל אדמה".

צעדיו נשמעים על השדה היבש, אך הוא ממשיך, מאמין ודומע, מאמין וזורע.  
הוא יודע, עוד יגיעו גשמי ברכה, בינתיים הוא כאן, לא עוזב, בינתיים הוא כאן,  
אדם לעבוד את האדמה.

## ניגונים פדויי שבי



לפני כמה ימים עצר אותי פרופסור מיכאל ת., השכן שלי מהסמטה. יהודי מתוק, אך רחוק מאוד מחיי תורה. הוא סיפר שהיה בקונצרט קלאסי בעיר העתיקה, באיזו כנסיה רחמנא ליצלן, ושמע שם מנגינה. לדבריו, הוא בטוח שיש לה 'מקור יהודי'... הוא שלף את הנייד והראה לי סרטון, ולתדהמתי ראיתי עוגב שמנגן "מזמור לדוד, ה' רועי לא אחסר"... במנגינה היפה של ר' בן ציון שנקר, המלחין המודרניצאי, אותה אנו שרים בכל סעודה שלישית.

נרעשתי. לא די להם שמסלפים את כל המורשת שלנו, גם את הניגונים הקדושים הם גונבים לבית תפלתם...  
פתאום לבי נתמלא ברחמים על ניגוני בית המקדש שלנו. הם בוודאי לא נעלמו, אלא שהתפזרו לבין הגויים. דמייתי בעיני רוחי כיצד הם נעו אל תוך טומאת בתי התפלה, אל שירי העם הרומאיים והיווניים... כשבויים המובלים על ידי שוביהם, בעודם מחכים לנו שנשיר אותם שוב בבית הגדול והקדוש.

**אמרתי לו: "שמע, לא די שהליסטים חמסו את המנגינה, שבו אותה וקשרו את עיניה - הנה אנחנו בעצמנו כבר 'מזדהים עם התוקפן' ומתנצלים על קיומנו!..."**

השבוע חל היארצייט של ר' שלמה'לה, ולצדו גם של ר' בן ציון שנקר שהלחין מאות או אלפי ניגונים, ביניהם את 'ממקומך' המרטיט שהקליט אחי יונתן עם ישיבת 'אורות שאול' והרב גרנות.  
ניגנתי את הניגון לא מזמן באיזה מקום, ואחר כך ניגש אלי חסיד שאמר לי ברצינות תהומית 'ממקומך' הוא במקור מנגינה יפנית (חח).  
מנין לו? כי בירטיוב יש איזה חלילן אירי שמבצע את השיר, והאירי ההוא כתב בחוצפתו "מנגינה יפנית עתיקה".

אני, שגדלתי על תקליטיו של אותו החלילן, מיד עליתי על הטעות והאבסורד... אלא שלאותו חסיד הייתה גם תיאוריה מבריקה שמסבירה איך "מנגינה יפנית עתיקה" התגלגלה לעם ישראל. "ר' בן ציון היה גר בניו יורק, נכון?", אמר, "מן הסתם הוא היה לוקח מוניות, נכון? ומי נהגי המוניות במנהטן? יפניים, נכון? ומה הם שומעים? רדיו יפני! וכך, באיזו נסיעה מ'דאון טאון' ל'צ'יינה טאון' הוא שמע כנראה את המנגינה, היא חדרה לתת-מודע שלו, וכשהלחין - חשב שהוא המציא את הניגון..." (חח)

אמרתי לו: "שמע, לא די שהליסטים חמסו את המנגינה, שבו אותה וקשרו את עיניה - הנה אנחנו בעצמנו כבר 'מזדהים עם התוקפן' ומתנצלים על קיומנו!..."

אגלה לכם סוד: זהו בדיוק סיפור הירידה לגלות שחוזר כמה פעמים בפרשות שלנו. אבותינו יורדים למצרים, חוששים מהגויים, מתנצלים על היופי של שרה או רבקה, והגויים... חוטפים לנו את האישה. האישה זו התורה, הניגונים, המורשת וכל הקדושה שלנו. ובחמלת ה' עלינו, הוא מביא עליהם נגעים גדולים ובסוף-בסוף הם קמים באמצע הלילה בצעקות: קחו את הכל! זה שלכם. לנו אין שום קשר לזה. למה לא אמרת לי שהיא אשתך? ...!

יהי רצון שכל זה יתקיים במהרה בארצנו הקדושה, שישובו אלינו כל אוצרותינו ונראה עין בעין בפלאות הגאולה ממש!



# תואר שני במכללה ירושלים

מובילים במספר הסטודנטים מבין כלל המכללות בארץ!

תעודות נלוות לתואר: **1+1**

גישור/הוראה מתקנת/תזונה נכונה ועוד

93% מסיימים את התואר השני  
מיד בסיום תקופת הלימודים



מסלולים נפרדים  
לנשים ולגברים



למידה היברידית  
מותאמת אישית



לו"ז  
אישי  
מותאם

הנחות למילואימניקים ונשותיהם • מלגות והנחות

שנה אחת! < יום בשבוע  
החזר שכר לימוד לזכאי משרד החינוך

הוראת  
מתמטיקה/  
מדעים

טכנולוגיה מתקדמת ויישומית

+ תעודה בהדרכה  
לתזונה נכונה

הוראת תושב"ע  
ומחשבת ישראל

לנשים - ביבילותרפיה

+ תעודה בכלי גישור

גברים - מנהיגות רבנית

+ תעודה רבני קהילות

ניהול וארגון  
מערכות חינוך

עיצוב זהות וסימולציות בניהול

+ תעודה בהוראה מתקנת

ייעוץ בית ספרי / פרטי / קהילתי

+ תעודה הדרכת הורים טיפולית

\*לימודים עד פסח תשפ"ז

ייעוץ  
חינוכי



# מדריך הטרמפיסט לגלקסיה

בתנאי שטח מאתגרים פלוס רק מתפלל שיגיעו אורחים, ואחד הבנים שלו מתפלל שהם לא יגיעו אופס.



## טרמפים.

אחת הצורות המודרניות להכנסת האורחים המסורתית. מישוה תקוע באמצע הדרך ואתה מכניס אותו לתוך האוהל הממונע שלך במקרה שלי או לתוך הוילה הממונעת שלך במקרים אחרים.

תעשו טובה.

היום אתם טרמפיסטים שנמצאים בצד המבאס של המתרס, אבל אוטוטו יש לכם רישיון ופתאום כל הקטע של טרמפיסטים כבר לא כזה מסתדר. הנסיעה זורמת, יש אחלה בריזה, מוסיקה טובה, חוץ מזה שקט, ולהכניס פנימה מישוה עלול להיות מטרד.

וככה בזמן קצר זה שעמד בצידי הדרכים ולא הבין בכלל איך הנהגים האטומים לא עוצרים, הופך להיות נהג אטום בעצמו שלא מבין מה הסיפור של החברה האלה עם התיקים הגדולים שרוצים שהוא יעצור להם. באיזה קטע?

או כיוון שכולנו בנים של אברהם אבינו אנחנו אמורים לזכור שגם אם לנו יש אוהל, למישוה אחר אין אחד כזה, ולפתוח את האוהל שלנו לרווחה. אבל לא עם פרצוף ולב חמוצים, אלא למתוח חיוך רחב, לענות במאור פנים, ולתת למי שנכנס לאוהל תחושה שרק חייכנו לו.



זה צד אחד של התמונה.

הצד השני הוא שגם עכשיו יש לכם דרך עקיפה לקיים מצוות הכנסת אורחים, ולוודא שהנהג שלקח אתכם לא יהסס לקחת שוב טרמפיסטים.

קבלו דוגמה שתעזור לכם להבין:

ערב אחד חזרתי מנסיעה מטלטלת לבקעה, ובהחלט רצינית נסיעה שקטה ופרטית ולכן החלטתי לחרוג ממנהגי ולא לעצור בדרך. בסוף חרגתי מההחלטה וכן לקחתי טרמפיסטים, אבל עוד ניסיתי לשמור על איזשהו מרחב אישי ושלפחות הכיסא שלידי יישאר פנוי. כשהיו יותר מדי אנשים ששיוועו לטרמפ נכנעתי, אבל הנוסע שלידי הוזהר להיות שקט מאוד, ככה שאני לא אבחין בקיומו. בשלב כלשהו הסתבר שיש לו כנראה בעיה בהבנת הנשמע, כיוון שבשלב כלשהו התחיל פאנל ליחשונים עם החברים שלו שישבו מאחורה. תודה לה' שהצלחתי לא להוריד אותם באמצע הדרך, אבל ממש התחשק לי לעשות את זה.

אם אתה מדבר בטלפון בלי רשות, או שומע מוסיקה בקולי קולות, או שבטעות שכחת להתקלח בחודש האחרון, או שבכלל נעלם מדעתך שאתה אורח ומעיר לנהג על הנהיגה שלו, או עוד אלף ואחד דברים, אתה עלול לגרום לנהג החביב לחשוב פעמיים לפני שהוא עוצר בטרמפיאדה הבאה.

תהיה בן אדם. דבר בנימוס (כן כן, בדיוק, בבקשה, תודה וכאלה), תתנהג בצורה נעימה (מפתיע), אבל רוב הנהגים לא רוצים שיפצחו להם גרעינים ברכב. מוזר...), תהיה טרמפיסט למופת ותזכה לקיים בעקיפין מצוות הכנסת אורחים לטרמפיסטים הבאים. בן של אברהם!



מה נסגר איתם? כבר שעה וחצי, ואף אחד לא עוצר!



את חטאי אני מזכיר היום. לפני איזה זמן יצאתי מהישיבה בדרך הביחה, ופשוט רציני זמן שקט לעצמי. כמו יהודי טוב נתתי תפילה קטנה שלא יהיו טרמפיסטים בדרך, לא חלילה שייעלמו או משהו, פשוט שמישהו אחר כבר יעצור להם וייקח אותם ממש לאן שהם צריכים. ככה כולם יהיו מרוצים – הטרמפיסטים בזכות הטרמפים, ואני עם הזמן השקט שלי, ושלוש על ישראל אמן נצח סלה ועד.

מה הסיכוי שאתם מדמיינים עכשיו טרמפיאדות עמוסות טרמפיסטים שכולם צריכים למעלה לבונה, וקריצה מה' יתברך שאומר לי: 'תהיה חזק'? אז זהו שלא. הטרמפיאדות כולן, עד האחרונה שבהן, היו שוממות. ורק כשהגעתי לטרמפיאדה האחרונה קלטתי שאני בעיצומה של פאדיחה נוראית.



יום חם, ממש חם, והוא ביום השלישי למילה, היום הכואב ביותר בקיצור. לאברהם אבינו היו אחלה סיבות לשבת באוהל הממונע ופשוט לשמוח שאין לו אורחים היום. בדרך כלל הוא ממש בקטע של אורחים, ואם מישוה יגיע עכשיו הוא באמת יתאמץ להכניס אותו, אבל אם ה' כבר סידר לו יום חופש אז למה לא?

יש רק ענין אחד, אברהם אבינו פשוט לא שמע על הרעיון הנפלא הזה. הוא מתיישב בפתח הלוהט של האוהל, מחכה לאורחים ולא רואה מציאות שאף אחד לא מגיע. זה כל-כך קריטי שה' יתברך שולח לו שלושה מלאכים.

הבנתם את הפאדיחה? אברהם אבינו

בס"ד



**לישיבת עטרת נחמיה ת"א**

**דרוש רכז  
גיוס תלמידים**

**ראש גדול, מתמיד,  
כריזמטי ויצירתי  
לעבודה במשרה מלאה  
שכר מתגמל + רכב**

**לפרטים ולקביעת ראיון  
052-3239003**

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

# מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל



**התחייבות למחיר הזול בישראל!!**

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

☎ \*5018

בתוקף עד - 30.11.25 | בכפוף לתקנון באתר ובסניפים | התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים

PAYNGO.CO.IL

# שיחה נשית על התניא

רחל שירה אזרד  
מלמדת ומעבירה סדנאות  
Rachelgood13@gmail.com



## בתר מלובה

בתוכנו יש "תוכיות ופנימיות" הבורא, הלווא הן נשמות ישראל. אי אפשר לגשת לעבודת האדם בעולם בלי להבין את הגודל. מה הכוח העצום, מה הפלא הנשגב, מה רבה אמונתך. ומן הצד השני, יש בנו גם ההפך, ושני הכוחות הללו נעים בנו, נוגעים ומחפשים מי מוביל. התגושות כזו שבסופה אחד יוצא - ומוביל.

ועם זאת, ומתוך כך, על הבורא אנחנו שואלות את עצמנו: מי מתעורר בי? איזה כוח בי מעיר ומעורר את השחר? איזה כוחות חיים מולכים בי, מובילים, מנתבים את חיי.

בלשונו הקדושה של בעל התניא (פרק ט):

אך הנה כתיב "ולאם מלאם יאמץ", כי הגוף נקרא "עיר קטנה". וכמו ששני מלכים נלחמים על עיר אחת, שכל אחד רוצה לכבושה ולמלוך עליה, דהיינו להנהיג יושביה כרצונו ושיהיו סרים למשמעתו בכל אשר יגזור עליהם - כך שתי הנפשות, האלהית והחיונית הבהמית שמהקלפה, נלחמות זו עם זו על הגוף וכל אבריו...

יש מאבק, יש שאלה מרחפת בעולם. מי מוביל את מי. מי נותן את ההוראות ומי ממלא את הפקודות. איך היום שלי נראה, מי רושם אותו, מי משרטט, מי חולם ומי מבקש.

מהיכן אני צומחת - מהנפש האלוקית, האינסופית, הפלאית, או חלילה מהנפש הבהמית, החלקית, המושכת מטה?

לפעמים נדמה לנו שאין לנו בחירה. שאנחנו נגררות אחרי החיים שמתנהלים, אומרות הן למשימות, מנסות לעמוד בקצב. אבל הנפש האלוקית היא בוחרת, היא חפצת חיים, היא מאמינה באינסוף השינוי ואינסוף ההתגשמות שיכולים להתרחש בכל רגע. רגע לפני שניתן לה את המושכות, אנחנו קמות ונוכרות.

נשמה שנתת בי טהורה היא. אתה בראתה, אתה יצרתה, אתה נפחתה בי.

נתת בי את כל הכוחות כדי להצליח למלוך על חיי. נתת בי מכוונותך היוצרים, הבוראים, הבוחרים בטוב. הבחירה הזו, כמו שמדייק בעל התניא, היא לא בחירה חד פעמית. היא נעשית אמנם כקריאת כיוון, כרצון שמכוון את חיינו - איפה ולאן, אבל יותר מכך, זו החלטה בכל רגע מי מולך על העיר שלי. מי נותן את ההוראות. החשוב או הדחוף? דחוף לאכול, חשוב לאכול בצורה מכבדת. דחוף להשיג פרנסה, חשוב לעשות זאת תוך חיבור לשליחות, לאמת, לאלוקי שניתן בי. דחוף להשיג קשרים, חשוב לפעול באצילות, מתוך כבוד אליי ולסובבים. בכל פעולה ופעולה יש לי אפשרות להיזכר. מאיפה אני רוצה לפעול? מי ימלוך? באיזו ארץ אגור?

המרחב אותו אני בוחרת, הוא מרחב החיים שלי, הוא בריאות חיי, ושמחת ליבי. ככל שנוכח להכיר את הכוח האינסופי הזה, שנברא וניתן בנו, נתמלא כוח ושמחה לבחור. שהעיר שלי, שהיא חיי המבורכים, יהיו כאלה ששם ה' נקרא עליהם; שיש בהם אורך נשימה, כי יש בהם נשמה; שהדחוף שבהם לא דוחק את החשוב, את היקר מפו, אלא נותן לו כלי, מרחב, משכן.

(לעילוי נשמת גבריאל אברהם בן רחל)

בוקר, את מתעוררת וישר קופץ עלייך כל היום שבא לקראתך. מה שאת צריכה, ומה שלא הספקת, ומה שעוד רצית, ומלא משימות. לעבודה, לבית, לאנשים סביבך. פקחת עיניים וקפץ עלייך היום. מכירה? יש בקרים שמרגישים כך? אבל האמת היא שכל בוקר מחדש, הרבה לפני המשימות, מתעוררת בתוכנו נפש אלוקית. עם רגע היקיצה שבה אלינו נשמה שנתת בי.

ונפש השנית בישראל היא חלק אלוה ממעל ממש, כמו שכתוב "ויפח באפיו נשמת חיים", ו"אתה נפחת ביי", וכמו שכתוב בזהר "מאן דנפח מתוכה נפח", פרוש: מתוכיותו ומפנימיותו, שתוכיות ופנימיות החיות שבאדם מוציא בנפיקתו ככה. כך על דרך משל נשמות ישראל עלו במחשבה...

(תניא פרק ב)

יש בתוך כל אחד ואחת מאיתנו נשמת חיים. נפחה ארוכה של הבורא, שעשה לתוכנו כביכול נשיפה ונתן בתוכנו חלק מתוכו ממש. אם זה לא היה כתוב, לא היינו מסוגלים לומר זאת, בטח שלא לדמיין זאת... אבל זה מה שכותב לנו אדמו"ר הזקן ממש בתחילת התניא. לפני שאנחנו מתחילים את המאבקים (והם כנראה גיעו, בצורה כזו או אחרת), קודם נבין מה יש בקרבנו. קודם נבין את הנפשות שבנו, את היכולת להיות בו זמנית עולים לשמים ויורדים עד עפר.

מעיינות

## ערבים פתוחים

# לקהל הרחב

 תהילה קץ	 רננה שפירא	<b>בית מדרש ירושלמי</b>
שני - 19:00		מדרשת מעיינות ירושלים
 מתילדה חיות	 הרב יואל בייטש	<b>בית מדרש בכפר</b>
שלישי - 19:30		מדרשת מעיינות כפר חב"ד
 שולי אביטבול	 הרב יואל בייטש	<b>נביעה - בית מדרש לנערות</b>
חמישי - 17:00		מדרשת מעיינות ירושלים

בואי בשמחה · 054-9210131



בואי להעמיק  
בלימוד התניא  
בתכנית ייחודית  
וירטואלית

 **האדקט  
PRO**

מיקסר מקצועי  
אלקטרה PRO



ההנחה תנתן בהצגת קוד קופון: KAROV

**2,690 ₪** במקום 3,190 ₪



מגוון גדול של  
תוכניות, מהירויות  
ואביזרי ערבול

מסך מגע  
דיגיטלי

מנוע שקט במיוחד  
עם מנוע DC  
לביצועים גבוהים

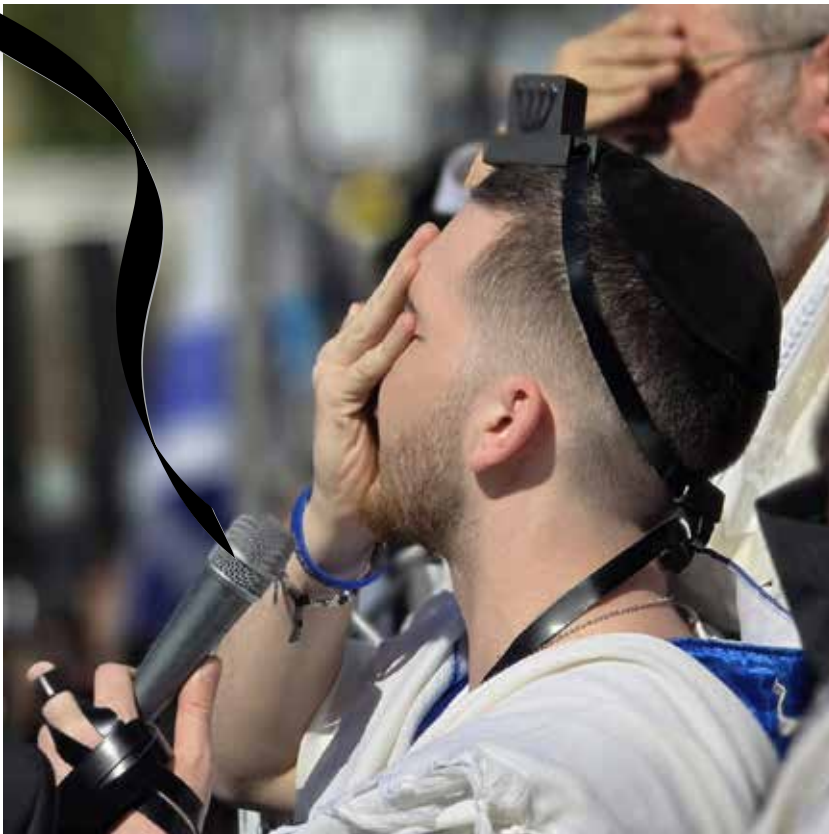
קערת נירוסטה  
7.5 ליטר מושלם  
להפרשות חלה

**BLACK FRIDAY**

**מיחסי חשמל**

בסניפים ובאתר | לפחות 30 יחידות למכירה | קיים גם בצבע לבן מט  
מימוש קופון אחד ברכישה | קופון אחד ללקוח | אין כפל קופונים | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות





"זה כמו להגשים חלום, שנתיים התפללתי לעשות את זה", אמר שורד השבי בר קופרשטיין עם הגעתו לכיכר החטופים בתל אביב ביום שישי האחרון, למעמד הנחת תפילין המונית ומרגשת, בתפילה להשבתם של החללים החטופים שנותרו מאחור.

בימים שקדמו לאירוע, לא היה אדם בישראל שלא נחשף בתקשורת לפנייתו המרגשת של קופרשטיין, לבוא ולהניח איתו תפילין: "עם ישראל היקר, שנתיים שאני בשבי, שנתיים שאני חולם כל יום ומתפלל כל יום להניח תפילין. יום שישי בשעה 10:00 - אני עושה הנחת תפילין המונית למען שחרור כל אחינו שנמצאים שם עדיין בשבי. בואו איתי, בואו תגשימו איתי את החלום, בואו תתפללו איתי ביחד - נניח את התפילין למען שחרור כל חטופינו שנמצאים עדיין שם".

המוני אנשים הגיעו להשתתף באירוע, ובנאום שנשא מולם סיפר קופרשטיין על הרגעים הקשים בעזה ועל האמונה שהחזיקה אותו במשך 738 ימים בשבי חמאס. "היו רגעים לא פשוטים בשנתיים האחרונות", הוא שיתף, "רגעים שהיו בי שאלות, שאיבדתי כוח. אבל בכל פעם כזו תפסתי את עצמי וזכרתי: אסור לי לאבד את מי שאני".

"הייתי שומע אותם - את השובים שלי - מתפללים בערבית, והבנתי", סיפר קופרשטיין. "אם הם מתפללים, אני חייב להתפלל עוד יותר. אם הם מתפללים על הרצח שהם מאמינים בו, אני אתפלל על החיים".

"בהתחלה אסור היה לי להוציא קול, אז התפללתי בשקט, בלב, בבטן, בפנים, במקום הכי עמוק, איפה שנמצאת הנפש. בהמשך כבר התפללנו בקול והרעדנו את המטרו. אני בטוח שזו האמונה שהוציאה אותי משם. אני יודע שהאמונה המשותפת שלנו היא זו שתחזיר את החללים שעוד שם, ותאפשר לנו כחברה לחזור לחיות בבית של תקווה, של ריפוי, של אמון אחד בשני".

על הבמה שיתפה ג'ולי, אימו של בר, אודות הרעיון להנחת התפילין ההמונית שיזם בר בעצמו. "כל כך מרגש שבר נמצא איתנו ועם הרעיון המטורף הזה", היא אמרה בהתרגשות. "לפני שהוא נחטף, בר לא ממש הניח תפילין. כמה שהצקתי לו וחפרתי לו, זה לא עבד. אחרי שנתיים בשבי, אחרי חשבון נפש, זה היה החלום שלו - לזכות להניח תפילין. זה ריגש אותי כל כך".

כנראה שהפעולות הרוחניות שנעשו לשחרורו של קופרשטיין, השפיעו לא מעט. עוד במהלך תקופת השבי הוקם בכיכר החטופים דוכן תפילין שנשא את השם המקורי: 'בר תפילין', ביוזמת מרכז חב"ד בתל אביב ובשיתוף הוריו של בר, טל וג'ולי. מאז הקמתו, שימש הדוכן מוקד לפעילות רוחנית ענפה: שליחי חב"ד בעיר הפעילו אותו מדי יום, אלפי יהודים הניחו בו תפילין, נשים אספו ממנו נרות שבת, ונאמרו בו תפילות לזכות החטופים.

בר קופרשטיין הוא לא החטוף היחיד שחווה התחזקות רוחנית ורצון עז להניח

שמאוד חסר לי, כל העניין של להניח תפילין. כל בוקר הייתי עושה במנהרות 'סדר הנחת תפילין' - בלי תפילין, מדמיין איך אני מגלגל את התפילין על היד ועל הראש, עם הכיפה, ובאמת עושה סדר הנחת תפילין, ברכות השחר. כל יום היינו מתפללים, פתאום כולם התפללו, מצאתי את עצמי מקדש להם בכל יום, עם מים".

תמי ברסלבסקי, אמו של שורד השבי רום ברסלבסקי, סיפרה כי שוביו רצו שיתאסלם והבטיחו 'לפצות' אותו באוכל, ואמרו לו שאם יקרא בקוראן או יצום ברמדאן - יקבל מתנות קטנות ואוכל. אך לרום היה חשוב לשמור על יהדותו, ולדבריה הוא חזר ואמר: "אני יהודי, אני חזק, אני לא נשבר". "איך שהוא חזר, הוא הניח תפילין", אמרה בהתרגשות.

## חוזר מנכ"ל חוזר בתשובה

תופעת ההתחזקות במצוות והקרבה למסורת לאורך השנתיים האחרונות מאז פרצה המלחמה, הולכת וצוברת תאוצה. אך אם נמקד את התופעה, הרי שהמצווה החביבה ביותר שזוכה להתעניינות שיא - היא המצווה היום-יומית של הנחת תפילין (לצד הציצית, כמובן, כוכבת המלחמה). יעידו על כך יותר מכל החטופים שחזרו מהשבי שבחרים להתחזק דווקא במצווה זו, אך במקביל מגיעה תהודה רבה גם מהעורף שמבקש להתקרב אל ה' באמצעות חיזוק קשר התפילין. נערים למשפחות לא-דתיות הבוחרים

תפילין דווקא במהלך השבי בידי חמאס. חודש בלבד לאחר שנחטף, התעקש מתן אנגרסט להניח תפילין ואף הקפיד על תפילות. הוא ביקש משוביו שיספקו לו תפילין, סידור ותנ"ך בהם יוכל להתפלל וללמוד. לאחר התעקשותו, המחבלים הצליחו להביא לו את הפריטים, לאחר שאספו אותם משטחים בהם שהו כוחות צה"ל, וכנראה שכחו אותם בדרכם ליעד הבא. מתן העיד כי כחלק מהשגרה הוא התפלל במנהרות שלוש תפילות פעמים ביום - שחרית, מנחה וערבית.

"התעקשתי להניח תפילין ולקבל סידור ותנ"ך, דרשתי מהשובים לקבל את הפריטים", סיפר אנגרסט. למרבה הפלא השובים נענו והביאו לו את מבוקשו, כולל סידור תפילה שהועבר על ידי בכיר בחמאס. מאותו רגע הפכה התפילה לחלק בלתי נפרד משגרת יומו במנהרות החשוכות והלחות. "זה שמר עליי, זה נתן לי תקווה", העיד אנגרסט. הוא תיאר כיצד האמונה הפכה בו למקור כוח, למרות ההתעללויות שספג: "היה לי ברור שאצא מהשבי. המקומות שבהם הייתי הופצצו על ידי צה"ל, אבל לא נפגעתי - רצף של ניסים".

גם החטוף אליה כהן, ששוחרר משבי חמאס לפני כחצי שנה, סיפר על האמונה שהחזיקה אותו בתקופת השבי, ועל כך שלמרות שלא הצליח להשיג זוג תפילין בפועל, הוא ניסה לגשר על הפער כמיטב יכולתו: "הייתי הולך בכל בוקר לצד של החדר, ומדמיין איך אני מניח את התפילין. התפילין זה משהו שהציל לי את החיים הרבה לפני שמחת תורה. זה היה משהו

## כשהתפילין יצאו לרחוב

'מבצע תפילין' הוא המבצע הראשון מבין עשרת 'מבצעי המצוות' עליהם הכריז הרבי מלובביץ. על המבצע הוכרו ימים ספורים לפני מלחמת ששת הימים, בשנת תשכ"ז, ובמסגרתו נתבקשו חסידי חב"ד לצאת לזכות יהודים במצוות תפילין, כסגולה לניצחון במלחמה.

במהלך תהלוכת ל"ג בעומר הגדולה של ילדי ישראל, שנערכה מול מרכז חב"ד העולמי בניו יורק באותה שנה, נשא הרבי שיחה בפני אלפי הילדים, ובין הדברים אמר: "אחיכם ואחיותיכם שנמצאים בארץ ישראל נתונים כעת במצב שבו הקב"ה מגן עליהם ושולח להם את הברכה, ההצלחה והישועה שלו, במידה גדולה עוד יותר, כדי שהם יצאו - והם אכן יצאו - מהמצב הנוכחי בהצלחה". הרבי קרא לנוכחים להוסיף במצוות לזכות אחיהם שבישראל, שעל ידי זה יתקיים הפסוק "וישבתם לבטח בארצכם".



באותם ימים הכריז הרבי על 'מבצע תפילין' וקרא לכל הגברים היהודיים באשר הם, ובכללם חיילי צה"ל וכוחות הביטחון, להניח תפילין בכל יום חול ובכך להגשים את הפסוק "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", דברים המכונים לתפילין. הרבי שיגר

מברק מיוחד לחיילי צה"ל ובירכם להצלחה במלחמה ואיחל שיחזרו בשלום לבתיהם. בכך הצליח הרבי להביא להתעוררות רוחנית גדולה, ותורים ארוכים השתרכו ליד דוכני התפילין שהקימו חסידי חב"ד בכל רחבי הארץ כדי להעניק הגנה רוחנית לחיילים שבחזית. שנתיים לאחר הכרזתו על 'מבצע תפילין', קבע הרבי כי "הסיבות למבצע עדיין תקפות", ואף ביתר שאת. במכתב ששיגר באותה עת כתב הרבי: "דעתי ברורה אשר ההתעוררות והבקשה והדרישה על-דבר 'מבצע תפילין', שמדובר בהן זה שנתיים ויותר - בתוקפן עומדות גם עתה. ואדרבה, ביתר שאת וביתר עוז".

מאז מפעילים חסידי חב"ד דוכנים של 'מבצע תפילין' במקומות ציבוריים וגם אייקונים - ליד הכותל המערבי, בתחנות מרכזיות וגם בשדות תעופה בעולם. כך למשל, דוכן קבע מפואר פועל גם באולם היוצאים בנתב"ג, בו מניחים תפילין מאות אנשים מדי יום.

**אסור היה לי  
להוציא קול, אז  
התפללתי בשקט,  
בלב, בבטן, בפנים,  
במקום הכי עמוק,  
איפה שנמצאת  
הנפש. בהמשך  
כבר התפללנו  
בקול והרעדנו  
את המטרו**

ברורים. בהודעת המשרד נכתב כי "כל תלמיד שירצה להניח תפילין במסגרת בית הספר, יוכל לעשות זאת". "להניח תפילין זו זכות בסיסית וערך יסודי במדינה יהודית", אמר שר החינוך יואב קיש. "מערכת החינוך בהובלתי מחזירה את הזהות היהודית והציונית למרכז, והנחת תפילין היא חלק בלתי נפרד מכך. נסדיר את הסוגיה באופן חד וברור באמצעות חוזר מנכ"ל ייעודי".

## עוצרים וקושרים

בין שלל מיזמי התפילין הפורחים לאחרונה, נמצאת כמובן חסידות חב"ד הפועלת בתחום כבר עשרות שנים. את דוכני התפילין של שליחי חב"ד ברחבי תבל כבר מכירים מיליוני יהודים. המונים זוכים בכל יום לעצור לצדם לכמה דקות, להתפלל ולהתחבר. אם בימי שגרה הביקוש הולך וגובר לקיום מצווה זו, הרי שבעת מלחמה, כאשר הפסוק "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך" מתגשם לעיני כל, המוני יהודים

להניח תפילין דווקא בין כותלי בתי הספר החילוניים בהם הם לומדים, לא פעם תוך כדי עימות עם ההנהלה - זו אחת העדויות לתופעה המתפרצת במלוא עוזה שאף זכתה לכותרות רבות בשנה האחרונה. כך למשל, בחורף אשתקד, התעוררה סערה בתיכון 'אוהל שם' ברמת גן לאחר שמנהל בית הספר השעה תלמיד בעקבות הנחת תפילין בשטח המוסד החינוכי. האירוע הסלים לאחר שתלמידים בבית הספר היוקרתי, בו לומדים כ-1,400 תלמידים, אספו כספים ורכשו במשותף זוג תפילין להנחה במהלך ההפסקות. לדברי אוראל מליק, התלמיד שהוביל את היוזמה, לאחר אירועי השביעי באוקטובר התעורר בקרב התלמידים רצון להתקרב למסורת ולהניח תפילין. במשך חודשיים הם אספו תרומות קטנות עד שהצליחו לרכוש זוג תפילין ראשון.

המיזם הפך פופולרי במהירות, ומשך תלמידים רבים שהמתינו בתור להניח תפילין בהפסקות. אולם הנהלת בית הספר לא ראתה בעין יפה את היוזמה. מורים הסירו מודעות שפרסמו את מיזם התפילין ברחבי בית הספר, וכאשר תלמיד מכיתה ט' הציב זוג תפילין נוסף מחוץ לכיתתו, הוא הושעה מהלימודים. בתיעוד שפורסם, נראה עימות בין מנהל בית הספר לבין התלמידים, כאשר המנהל טוען שבשטח בית הספר אסור להניח תפילין. בעקבות האירועים, זומן גם מארגן המיזם לשיחת נויפה ואזהרה. התלמידים לא איחרו להגיב והצביעו ברגליים. יום לאחר מכן, עשרות הגיעו לחזק את אוראל ואת תלמידי התיכון, ובמקום התרחש מעמד מרגש של חיזוק והאדרת היהדות.

גם נערים מתיכון 'דרור' שבמועצה האזורית לב השרון הקימו דוכן תפילין בשטח המוסד החינוכי. מספר בני נוער שהתחזקו לאחרונה ומשתתפים בשיעורי תורה, החליטו להניח תפילין יחד עם חבריהם מהתיכון. אחד הנערים אף רכש על חשבונו דוכן תפילין, זאת במטרה לזכות גם את חבריו. אלא שכאן החלו להתקל בבעיות, לאחר שמנהלת התיכון החרימה את הדוכן על דעת עצמה בטענה ש"התקבלו מספר תלונות נגד הדוכן", והיא לא תאפשר "הדתה" בבית הספר. הנערים המתחזקים החליטו שלא לשתוק עוד, ובעקבות כך הביאו תפילין מביתם והתמקמו על אחד השולחנות בחצר בית הספר, שם הקימו דוכן תפילין אלטרנטיבי במקום זה שנלקח מהם. "הגיעו כמויות של נערים, לא כהתרסה, אלא להראות שגם אנחנו רוצים להניח תפילין ולא ימנעו מאיתנו לעשות את זה. קיימנו תפילה להחזרת החטופים, השמענו שירים ועשינו שמח", הם אמרו.

חשוב לציין כי בעקבות הסערות החוזרות ונשנות, משרד החינוך צפוי להסדיר לראשונה את מעמדה של מצות הנחת תפילין בבתי הספר הממלכתיים. ועדה מקצועית תקבע באיזה מקום בשטח בית הספר ובאיזה אופן תלמידים יוכלו להניח תפילין. בהנחיית שר החינוך יואב קיש, החלו צוותי המקצוע של המשרד בגיבוש חוזר מנכ"ל שיקבע נהלים



מקומות  
אחרונים

# תואר ראשון קצר ואיכותי

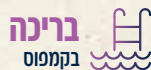
קיצרנו את הלימודים ושמרנו על האיכות

## מגוון מסלולים מרתקים:

לשון	חינוך מיוחד	גיל הרך	אנגלית
תנ"ך ומחשבת ישראל	מתמטיקה	משאבי למידה	מוזיקה
מדעים	מדעי המחשב		

תואר ראשון ושני ב- 4 שנים

תוכנית ייחודית לשילוב שירות לאומי ותואר



לפרטים והרשמה:

053-8254356 02-6750724

מכללה ירושלים: רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים  
rishum-jer@michlalah.edu

מבקשים ומצפים למצוא את העמדה הקרובה אליהם ולזכות במצווה.

במהלך ימי המלחמה, העמיד ארגון 'חב"ד לצעירים בישראל' כ-40 עמדות תפילין חדשות ומפוארות ברחבי מוסדות אקדמיים ובתי ספר תיכוניים ברחבי הארץ. כך מדי יום, בשעת ההפסקה, עומדים הנערים והסטודנטים וזוכים להתעטף בטלית ולהתעטר בתפילין. לאחרונה קיבל המבצע תפנית נוספת, כפליים לתושייה - הכפלת מספר העמדות ברחבי הארץ. 40 עמדות חדשות, עשויות עץ מלא וצבועות במיתוג ססגוני הגיעו מבית היוצר למרכז הארגון בכפר חב"ד, ומשם יצאו לעשרות נקודות שונות ברחבי הארץ. מה שמייחד את גל העמדות הנוכחי, הוא הקדשתן לעילוי נשמת נופלים במלחמת 'חרבות ברזל'. בשיתוף פעולה עם השליחים המקומיים ועם משפחות החללים, הוקדשו הדוכנים לזכר חיילי צה"ל שנפלו במלחמה, ואף יותר מכך: הסניפים קיבלו דוכנים מעוטרים בתמונות הלוחמים הי"ד, והציבו אותם בבתי הספר בהם למדו. "המראה של החייל שנפל בקרב גבורה", מסביר מנהל הארגון הרב משה שילת על העוצמה הרבה הטמונה בדוכנים החדשים, "בתוכני בית הספר או האוניברסיטה בה למד, על גבי דוכן התפילין, גורם לכל עובר ושב לעצור לרגע, להביט בו ולחשוב מה ניתן לעשות לזכרו ולעילוי נשמתו".

הרב מגדי ידגר, שליח חב"ד לנוער בנתיבות, משתף אותנו בתחושותיו כאשר ראה לראשונה את הדוכן עם תמונת החייל 'שלו': "כאשר הגעתי למטה חב"ד לצעירים לאסוף את הדוכן, עצרתי לרגע והבטתי בפניו התמימות של החייל לזכרו הוקדש הדוכן שלנו - אבשלום פרץ הי"ד שלמד בתיכון העירוני בנתיבות והיה שותף מלא לפעילות מועדון חב"ד לנוער. בעקבות האובדן הקשה, החלטנו לקחת את הצער ולתעל אותו למקום של קדושה ושליחות. אני בטוח שברגע שנציב את הדוכן בבית הספר התיכון בעיר, הוא יהווה מוקד של חיבור ועניין לכלל התלמידים ויגרום לצעירים נוספים להצטרף למעגל מניחי התפילין בקביעות".

הרב מוישי חזן, שליח חב"ד לנוער בכפר סבא, נפעם גם הוא מול תמונתו של החייל משה בר און הי"ד המעטרת את דוכן התפילין שלו: "אני זוכר אותך כנער נלהב משתתף בפעילויות שלנו. הוא אפילו נטל חלק בטיסות שערכנו למחנות הקיץ בתאילנד ובקפריסין לנערי חב"ד לנוער. לא שיערתי אז שברבות הימים הוא יהפוך לקצין נועז, מפקד פלוגה בגולני. אין לי ספק שהוא מרוצה מאוד למעלה מהפעולה המיוחדת הזו".

בערים רבות נוספות ברחבי הארץ, כמו אשדוד ועכו, הוכנסו דוכני תפילין חדשים לתיכון העירוני כשעליהם הקדשה לבוגרי בית הספר שנפלו על קדושת ה' והארץ, והשליחים מספרים כי אם עד היום 'מבצע תפילין' היה מוקד מרכזי לחיבור שלהם עם הנוער, הרי שבזכות הדוכנים החדשים מעתה והלאה המבצע יגבר מעלה מעלה ויגיע לשיאים חדשים.



ואופטימיות גם בתנאים הקשים האלו. וכך, דווקא במקום הזה, מתוך חיפוש אחרי כוח שיחזיק אותי, גיליתי שהוא נמצא בתוכי." "היה לי הרבה זמן לחשוב", שיתף סשה. "לחשוב על כל מה שקורה סביבנו, להבין שיש מי שמנהל את כל האירוע הזה. התבוננתי סביבי, כי לא היה לי משהו אחר לעשות, וראיתי איך המחבלים מתפללים כמה פעמים ביום. חשבתי לעצמי: אם אפילו המחבלים הארורים האלה מרגישים צורך לפנות לגורם עליון, אני צריך להבין יותר את הדבר הזה - מהי המשמעות של תפילה. לא הכרתי את העולם של התפילה, אבל במקום שבו הייתי הרגשתי צורך להתחבר לכוח עליון וגבוה ממני. מצאתי את עצמי מתחיל להתפלל, במילים שלי, ולדבר עם בורא עולם בשפה הכי פשוטה. הרגשתי שזה נותן לי כוחות ומשרה בי שלוה, גם בתקופות הקשות והחשוכות ביותר שחוויתי".

במהלך הכנס, עלו לבמה מספר צעירים ששיתפו את הנוכחים על חוויות אישיות של הצלה בימי מלחמת ישראל-איראן ועל כוחן של האמונה, התפילה והתפילין. אחד מהם היה אסף ענבר, בוגר חב"ד לנוער נס ציונה, בן עשרים ושלוש. "ב-27 באוקטובר הייתה הכניסה הראשונה לעזה, והחטיבה שלי נכנסה ראשונה. הייתי סמל מחלקה בגדוד ההנדסה 601 תחת חטיבה 401. התפקיד של גדוד ההנדסה היה לפרוץ את המכשול ההנדסי הראשון, והכניסה לעזה הייתה מאוד משמעותית בשבילנו. למרות שאלו גם היו רגעים קשים ומפחידים - האמנו והרגשנו שזה שלנו, ואין סיכוי שאנחנו נפסיד את המלחמה הזו. ידענו בתוכנו שאנחנו הרבה יותר חזקים מהם, ולא משנה מה הם עשו לנו לפני כן", הוא שיתף.

"מה שהחזיק אותנו - גם אותי כמפקד וגם את כל החיילים - הייתה האמונה. כשנכנסנו לסגאעיה בפעם הראשונה, אחרי שכבר סיימנו את ההתקפה ונכנסנו להגנה, הנחתי תפילין



## נער אחד, דוכן אחד, אלפי מניחים

ההתלהבות הסוחפת למצוות תפילין קיבלה ביטוי גם במסגרת האירוע השנתי של חב"ד לנוער שהתקיים לאחרונה בבנייני האומה, בו נטלו חלק 3,500 נערים מכל הסניפים. הפתעת הערב הייתה הופעתו של החטוף ששוחרר בחסדי ה', סשה טרופנוב. סשה, שזכה לקדש שם שמים בהנחת התפילין המתועדת מיד לאחר שחרורו, התקבל בהתרגשות רבה על ידי הנערים והוא דיבר אליהם בדברים היוצאים מן הלב על הסבל הרב שעבר ועל חובתו של עם ישראל - ובפרט הצעירים שבו, דור העתיד.

"תמיד הייתי אדם עם הרבה כוחות, אבל את הכוחות שהיו לי השקעתי בעיקר בעצמי - פיתחתי קריירה, יצאתי לבילויים, השקעתי בחברים, בטיפוח אישי ובכל מה שעשה לי טוב. נהניתי והייתי מרוצה מעצמי ומהחיים", סיפר טרופנוב. "בשבי, נשארתי בלי שום דבר חומרי. הדברים הבסיסיים והמובנים מאליהם - נלקחו ממני, החופש נלקח ממני. לא היה לי מספיק אוכל, לכל דבר הייתי צריך לקבל אישור, לא היו מים זורמים ומקלחות, הייתי פצוע ללא קבלת טיפול ראוי, הייתי לבד בלי אף אחד כשכולם סביבי דוברים ערבית, שפה שאני לא מבין, והכי גרוע - הם עלולים להרוג אותי בכל רגע. הייתי חייב למצוא עידוד



# הרב יהושע אודרבג

## שירים אָאָרָג

מה טען אברהם כנגד אלוקים?  
מהו 'משפט צדק' על פי המדרש?  
ומהי מידתו המיוחדת  
של אברהם ביחסו לרשעים?

## כְּנַגְד הַטֵּבַע

הרי רבים הם אלו  
שִׁמְכָּשִׁים צְדִיקִים  
אך מַעֲטִים אוֹתָם  
שְׂאוּהֵבִים אֶת הַרְשָׁעִים

זֶהוּ אֵב הַמּוֹן גּוֹיִים  
רָאוּשׁוֹן לְמִרְכַּבַּת הָאֱלֹהִים  
הַמְבַקֵּשׁ עַל כָּלָם  
וְהַמְחַפֵּשׂ אֶת הַטּוֹב  
לְכָל הָאֲנָשִׁים

מֵהוּ צְדָק בְּמִשְׁפָּט  
אִם לֹא לְהַכִּיל אֶת הָעוֹלָם  
לֹא לְאַחֵז רַק בְּדִין,  
כִּי אִם לְלַכֵּת אֶתָּם לְאֵט  
לְאֵט

הַרְי מִנַּח וְעַד אֲבָרָהָם  
לֹא הִגִּיעַ הַדְּבֹר  
רַק אֶל זֶה שֶׁהָיָה 'אֶחָד'  
בְּדוֹרוֹ  
שֶׁדָּאָג לְבְרִיּוֹת, לְצַבּוֹר

ואמרתי תודה לה'. חלצתי את התפילין, ופתאום חייל אחרי חייל ביקשו ממני להניח תפילין - לא משנה כמה הם דתיים וכמה הם מאמינים. זה כל כך איחד אותנו", הוא סיפר בהתרגשות. "באחת ההתקפות חטפנו טיל נ"ט לנמרה, שפגע שני סנטימטר ממוקש נ"ט שאם הוא היה מתפוצץ - אני לא רוצה לתאר מה היה קורה לנו. אני מאמין שזו הייתה שמירה אלוקית שזכינו לה גם בזכות המצוות שעשינו. כמוכן, בירכתי ברכת 'הגומל' אחר כך. אני מאמין שיש לנו את ההגנה הפיזית ולצדה ההגנה הרוחנית. יש לנו נשק וכלים, ויש לנו גם הגנה אלוקית שמבחינתי זכינו לה בזכות התפילין שהנחנו כל יום. זה מה שמר עלינו".

עידן קורן, מחב"ד לנוער גבעתיים, טס בשנה האחרונה לשבתון העולמי של חב"ד לנוער בניו-יורק, בו משתתפים אלפי בני נוער מכל העולם. במהלך הביקור הוא הגיע נרגש לפקוד את קברו של הרבי מלובביץ', שם קיבל החלטה טובה - להביא תפילין לבית הספר ולהציע למי שרוצה להתפלל בהם. "כבר ביום הראשון הניחו בערך עשרה נערים, ופתאום מיום ליום הגיעו המונים ונוצר לזה הד חזק בבית הספר. תוך כדי פעילות גילינו שיש כמה נערים שעדיין לא הניחו תפילין מעולם, פשוט לא עשו להם בר מצווה, וזו הייתה הנחת התפילין הראשונה שלהם. התפילין פתוחות וזמינות לכולם כל הזמן, וכל מי שרוצה יכול לבוא ולהניח", הוא הכריז.

את הרב שניאור בקשי, שליח חב"ד לנוער באילת, הכיר הנער רון בן חמו בזכות התפילין, ואת כל הטוב שקיבל מהקשר הזה הוא מבקש להעביר הלאה. "לפני כמה שנים יצאתי באחד מימי שישו מבית הספר הביתה, וראיתי את הרב שניאור מניח תפילין לתלמידים. כשעברתי לידו, הרב שניאור שאל אותי אם הנחתי תפילין, ומשמם כבר הכל היסטוריה", הוא שחזר. "קיבלתי אז על עצמי לעמוד באופן קבוע בדוכן בטיילת באילת ולהניח תפילין לאנשים. לאחר שלוש שנים אני יכול לומר שהנחתי תפילין לאלפי אנשים! תיירים, צעירים וגם אנשים מבוגרים".

"כשיהודי מניח תפילין, למעשה הוא קושר את עצמו עם הקדוש ברוך הוא", הוא אומר. "אני זוכר שיום אחד למדנו במועדון שהתפילין של הראש הן כנגד המוח והתפילין של היד הן כנגד הלב. כלומר, זה מאפס לנו את המוח והלב, כך שיהיו מאוחדים עם הקדוש ברוך הוא. כשהגעתי לרבי עם הקבוצה מחב"ד לנוער אילת, פתאום תפסתי שאת כל הטוב הזה של דוכן התפילין שלי למדתי מהרבי. הדרך של הרבי אומרת שאם יש לך משהו טוב, אל תשמור אותו רק לעצמך, אלא לך ותזכה איתו את הרבים. אני יודע שכיום הרבה נערים רוצים להכניס תפילין לבית הספר, אבל אולי יש להם קצת חששות ופחדים: מה יגידו עליהם ואיך יתייחסו אליהם... אני אומר לכם: אל תחששו, אל תפחדו. אני ממש שלם עם זה, ובאמת אין סיפוק יותר גדול מזה!".

## 35 שנים לרצח הרב כהנא - תלמידיו קוראים להגיע לאזכרתו: "היום ברור לכולם כמה הוא צדק"

ביום ראשון הקרוב יצוינו 35 שנים להירצחו של הרב מאיר כהנא הי"ד, חבר הכנסת לשעבר ומנהיג תנועת כ"ך. הרב כהנא הוביל את רעיון הטרנספור לערביי ארץ ישראל, פעל למען העלאת יהודי ברית המועצות לישראל ולמניעת קשרי התבוללות. כמדי שנה, יקיימו תלמידיו וממשיכי דרכו עצרת לזכרו. העצרת תתקיים ביום ראשון, י"ח חשוון (9.11), באולמי היכל דוד בירושלים, בשעה 18:00 בהשתתפות תלמידיו רבנים אישי ציבור. בשעה 16:00 תתקיים עליה לקבור בבית העלמין הר המנוחות. תלמידיו קוראים לציבור להגיע בהמוניו לאזכרה, ואומרים: "35 שנים עברו, אבל דבריו של הרב כהנא רלוונטיים מתמיד, כאשר אפילו נשיא ארה"ב אימץ את תכנית הטרנספור של הרב כהנא. כי היום לכולם ברור: אין ולא יהיה דו קיום עם האויב הערבי". לקראת האזכרה יושק מנוע בינה מלאכותית המבוסס על תורתו ודבריו של הרב כהנא.

מקומות אחרונים!

# דמיונובע

להקשיב לאין סוף שבתוכי

## תוכנית לימודים מקיפה להתפתחות עצמית והכשרה מקצועית

שיטה ישראלית מהפכנית להרחבת חופש הבחירה, מציאת מצפן אישי, שחרור ממחסומים נפשיים וחשיפת כוחות חיים חדשים.

פתיחת שנת הלימודים: **1 בסתו 26.11**

לפרטים ולהרשמה חייגו למכון:  
**02-5099660**

גם בוואטסאפ  
0585099663 איתמר

או כנסו לאתר  
dimyonovea.com



## כיבוד הורים וניכור הורי

### איתי אסמן

ותתגלה התשובה. אחד מיהודי ממצרים אלה היה הצעיר על העלבוני שנעלב הרוח הגדול האצור בכל מה שהנחילו לנו אבותינו, שאין שיעור לעזוב וכבודו, יהודי לא יכול להישאר מנותק מהמסורת והקשר לאבות. הרב קוק כותב שיום יבוא והיהודים יתבעו את עלבון הרוח ומסורת ישראל, יהיה להם צער גדול על הניכור למסורת וליהדות.



מתי החילונים יתחילו ללמוד לימודי ליבה?

מה גרם לניכור ההורי הזה? "יהושף הפפגני גרם להתלש מקרבו שמונה, ולתענות בשדות זרים, שאין בהם לשד וחיים בעדנו כלל." לימודי ומחשבות הכפירה גרמו ליהודים לחפש את זהותם בתרבות של גויים. בימינו הלימודים בבתי הספר מלאים בקשקושי מגדר ופרוגרס, משברי אקלים וטשטוש זהויות. רק דבר אחד לא מלמדים - על הזהות היהודית שלנו. אך המצב הזה לא יתמיד, אי אפשר לחנוק את הנשמה בתרבויות זרות, היא בסופו של דבר תצא לחופשי ותתחבר לתורה ולמקור החיים. כמו שהיה בבתי הספר "מרד התפילין" כך גם יהיה מרד נגד הבורות והכפירה המודרנית בדמות הפרוגרס, והחזרה למסורת אנחנו נמצאים עכשיו בקריאת התורה בספר בראשית, זהו ספר הזהות שלנו, שם אנחנו לומדים מי אנחנו ומה חיינו, אלו המידות והתכונות הרוחניות שטבועות בנו. הלימוד על האבות והאמהות הוא אינו לימוד יבש ארכיאולוגי, אלא לימוד מתוך יראת שמיים כדי להכיר את עצמנו עלינו לפתוח שיעור על פרשת השבוע בכל שכונה ובכל מקום עבודה, יש לזה צמא וביקוש גדול מאוד. לא צריך להעביר בשיעור פילפולים וחידושים, אלא ללמד את הפשט ואת עומק הפשט - בימינו זהו חידוש גדול, בעיקר למי שאין לו רקע. אלו לימודי הליבה האמיתיים שצריכים להיות במערכת החינוך ולהילמד מתוך כבוד ויראת שמיים. צריך גם לארגן סיורים למערת המכפלה בעיר האבות חברון, לעשות ביקור הורים. בע"ה הניכור ההורי יתחלף בכיבוד הורים, כיבוד האבות והאמהות של עם ישראל.

asmanitai@gmail.com

אחת הבעיות הפסיכולוגיות הכי קשות שקיימות היא ניכור הורי - מדובר במצב בו הילד בוחר לנתק קשר מהורים שלו, בדרך כלל כתוצאה מהסתה של אחד ההורים (אך לא בהכרח). הילד מרגיש שההורה שלו הוא לא מודל לחיקוי ולא אדם שצריך לכבד אותו. מושג מקביל לתופעה הקשה הזו הוא 'סרבנות קשר', הילד מסרב להפגש עם ההורה שלו ולהיות איתו בקשר, בלי לקבוע מה הסיבה.

הניכור ההורי פוגע בהורה, שמאוד עצוב וקשה לו שהבן שלו מתנכר. אך לא פחות מכך יש לתופעה הזו מחירים פסיכולוגיים מאוד קשים שהילדים משלמים. הם חווים אובדן בסיס של ביטחון, בלבול זהות, וממציאים שקרים פנימיים כדי לשרוד. בגיל ההתבגרות יש להם התפרצויות כעס בגלל כאב שנקבר בפנים, דיכאון והתקפי חרדה.

תופעת הניכור ההורי במדינת ישראל קיימת גם ברמה הרוחנית, אני נפגש עם לא מעט בחורים ונערים, ואין להם מושג מי הם האבות והאמהות של האומה הישראלית. הסיבה לניכור ההורי הזה נגרמת בעיקר בגלל מערכת החינוך הממלכתית-חילונית, שלא מלמדת על האבות והאמהות במקרה הטוב, ובמקרה הרע מסיתה נגדם ומנמיכה את שיעור קומתם הרוחנית. זה כל כך עצוב שבער נערה שמסיימת 12 שנות לימוד ולא יודעים מי הם אברהם ושירה. קשה לעכל את האירוע הקשה והמוזעזע הזה. מדובר באובדן זהות מוחלט. הנערים האלו גדלים עם זהות מבובלת, חוגגים חנוכיסמס וליל כל הטמאים, ואין להם שום מושג מאיפה הם באו ולאן הם הולכים. ההשלכות של התופעה הזו חמורות מאוד, הנערים האלו עלולים בעתיד להתבולל, לעזוב את הארץ, או להשאיר כאן ולפתח התנהגות אנטי-דתית ואנטי יהודית תוך פגיעה במסורת. הם חווים דיכאון והתפרצויות כעס על חרדים ודתיים בלי שהם יודעים למה. אי אפשר להשאיר את הבורות והניכור הזה ללא מענה הרב קוק זצ"ל כותב בספר אורות התשובה (ד,ט): "מְצַדְדִים שׁוֹנִים תְּבֹאֵה

הצטרפות לקבוצת ווטסאפ של טיפ יומי לקירוב נא לשלוח הודעה ל-052-566-5005

גם אתם יכולים להפיץ תורה! הצטרפות לצעירי ראשי יהודי 052-300-3900

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 053-367-3434

מהחילים השבועי! מוכנית שבועית ימי רביעי 18:30-22:00 פתח תקווה 15 מפגשים טובי המרצים, הנושאים והכלים בתחום הקירוב מיונד לנשים וגברים בגילאי 19+ הצטרפו למאות הבוגרים שכבר שותפים לעשייה! בין המרצים (ע"פ סדר א-ב): הרב אהרן אגלסל, הרב פרץ איינהורן, הרב שמואל אליהו, הרב לביא אנגלמן, הרב שניאור אשכנזי, ישראל גורן, הרב דוד דודקוביץ, הרב מיכה הלוי, הרב קובי וולק, הרב יהושע וידר, ישראל זעירא, מוריה זעירא, הרב אסף טבצ'ניק, הרבנית צביה טבצ'ניק, הרב יוני לביא, הרב יגאל לינשטיין, הרב חגי לונדין, ידידיה מאיר, הרב עובדיה פרנק, הרב יהושע שפירא, הרב אוהד תירוש ועוד ועוד... מאווא ללאוה, לאהוב, לאהאמן ולקרבה! לפרטים נוספים: רעות 052-3003900 יום רביעי כ"א חשוון תשפ"ו (12.11.25) קורס הכשרה לשליחות מחיר מסובסד לחיילים, ספודנטים ובני ישיבות!



# להיות איתה באמת: סודות ההתמקמות הזוגית

**"להתמקם נכון - לא כילד, אלא כגבר" - איך התפקיד של הגבר משפיע על הביטחון והפתיחות של האישה**

להגיב לו, כי כזו תגובה היא תגובה שמנתקת ומפספסת את המטרה. התגובה שמחברת היא תגובה רגשית - 'אני רואה אותך ואני מבין שאתה מרגיש לכבד'.

"אני מסכימה, אני מרגישה באמת נראית כשאתה נמצא איתי ברגש ולא כשאתה מסביר או מתווכח".

"נכון, והדרך לחיזוק זה דרך ההתמקמות הנכונה, שבה הגבר צריך להביא את האור שלו בצורה מדויקת, להיות מוביל ולייצר תחושת ביטחון, שותפות ונראות. כשהוא מתמקם בתפקיד של ילד מול אשתו זה פוגע בקשר. עמיחי, זה המקום שלך לקחת אחריות על ההתמקמות שלך".

"כשאתה איתי עם תחושת הבדידות שלי ושם את העבודה והלימודים בצד, אני מרגישה שהקשר שלנו חזק יותר מכל דבר וזה מייצר לי תחושת ביטחון", אמר לו דנה.

"ואז גם לא יהיה איכפת לה אם אתה הולך לעבודה או ללימודים..." הוספתי בחיך.

"כשאתה נותן עדיפות לקשר, זה לא אומר לוותר על שום דבר, אלא בונה את הקשר כבסיס. כל דבר אחר כמו תורה, עבודה ותחביבים יכול לתמוך בקשר ולא הופך להיות גורם מפריד. כשדנה מרגישה שאתה איתה אז היא פתוחה לקבל את כל הדברים הנוספים שאתה מביא".

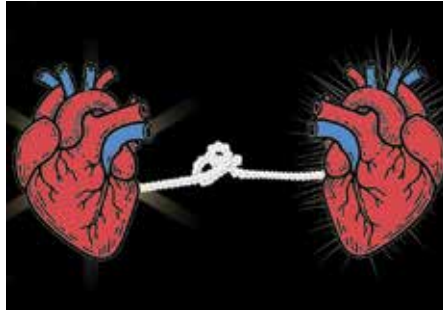
"אז זה לא סתם מחוות קטנות אלא ממש להיות איתה, להקשיב ולראות את דנה", אמר עמיחי.

"כן, זה בדיוק מה שאני צריכה - להיות נראית ולא מנותקת".

"אני מסכמת לכם; העבודה המרכזית היא על התמקמות נכונה בקשר ולימוד השפה הרגשית. התמקמות נכונה שלכם בקשר וללמוד נוכחות ושפה רגשית, זה המפתח להצלחת הקשר וזה דורש מודעות ותרגול".

"אני מרגישה שזה כבר מתחיל לפעול עלינו", אמרה דנה בחיך.

כל הפרטים שונו למען שמירת הפרטיות



עצמך לעצמך ולא אליה".

"אבל הרבה פעמים אני לא מצליח לעצור את עצמי, אני מרגיש צורך חזק להסביר או להגן".

"וזה מובן, אבל כאן העבודה. זה לא אוטומטי. זה דורש מודעות ותרגול ולעיתים גם להפסיק את הצורך להגן על עצמך. כשאתה מפסיק להילחם על העובדות ומתחיל להיות עם הרגש שלה, אז היא נפתחת ומתחילה לקבל את האורות שאתה מביא".

"אני מרגישה את זה כשאתה מביא לי מחוות קטנות כמו בלונים, פרחים או עוגה שאני מאוד אוהבת, זה גורם לי להיות הרבה יותר פתוחה לדבר ולהרגיש קרובה אליך", אמרה לו דנה ברוך.

"זו בדיוק הדוגמה לחיבור אמיתי. אתה מבין שהמחוות האלו, בלי מילים אפילו מדברות בשפה שהיא מבינה? זו שפה רגשית ולא שכלית".

"אז אני לא צריך להבין הכל? פשוט להיות שם?" שאל עמיחי.

"נכון. להיות איתה ברגש שלה - זו כבר הצלחה גדולה שעושה את ההבדל, וכאן גם הילדים נכנסים לתמונה".

"מה הילדים קשורים?" שאלה דנה.

"השפה הרגשית הזו שאתם מתרגלים אותה עכשיו בקשר שלכם, מתאימה גם לקשר שלכם עם הילדים. כשהילד אומר: 'אתה לא אוהב אותי אבא, כי לא קנית לי משחק', הוא מבטא תחושת חוסר חיבור ולא עובדה. במקרה הזה אתה לא צריך לנסות לחקור את האירוע, להצליב עובדות ולאמת גרסאות, אלא פשוט

החדר מלא במתח שקט, הם יושבים מולי אך לא מביטים זה בזה. כל אחד מהם מנסה למצוא מקום בטוח בתוך המרחב הזה.

"מה עובר עליכם ברגעים האלה, כשאתם יושבים פה יחד?" שאלתי.

"אני מרגישה שאנחנו כל הזמן רק עסוקים במלחמות והאשמות, ולא מצליחים בכלל להתחבר", ענתה דנה.

"אני מתוסכל. אני מרגיש שאני מנסה כל הזמן וזה אף פעם לא מספיק", עמיחי אמר בשקט.

"בואו ננסה לבדוק יחד מה קורה ברגעים האלה? מה גורם לכם להרגיש כך?"

"אני חושבת שהוא לא מבין אותי או לא מקבל את מה שאני מרגישה", דנה הגיבה.

"אני באמת מנסה להבין, אבל כשאת אומרת דברים כמו: 'אתה אף פעם לא עוזר בבית', אני מרגיש שזה לא נכון, ואני מוצא את עצמי מסביר ומצדיק..." ענה עמיחי.

"ועכשיו, שימו לב! מה שקורה כאן הוא בדיוק מה שאני רוצה שנלמד לראות; דנה מבטאת רגשות דרך מילים שמדברות על עובדות - 'אתה אף פעם לא עוזר...' הדיבור הוא לא על העובדות אלא על תחושת הבדידות, חוסר הביטחון, חוסר הנראות שדנה מרגישה.

עמיחי, כשהתגובה שלך היא להסביר או להוכיח את המילים שלה - אתה נתפס כמתנגד, וזה שובר את החיבור שהיא מנסה לייצר ביניכם. וכל מה שהיא צריכה זה שתראה אותה".

"זה מרגיש לי כל כך קשה", אמר עמיחי.

"הדרך לעשות את זה היא על ידי התמקמות נכונה של כל אחד מכם... אבל מספיק שרק אחד מכם יהיה ממוקם נכון וזה כבר יתחיל לייצר שינוי משמעותי.

עמיחי, אתה מביא את האורות, את הכוחות והאנרגיה שלך בצורה שמותאמת לקרקע, לדנה. אלו אנרגיות שיוצאות ממך החוצה, אתה מביא את עצמך החוצה... כשאתה נלחם ומנסה להוכיח ולהצדיק אז האנרגיה מביאה את

ניתן לעקוב אחר הטורים בערוץ הוואטסאפ של חנה דיין





# יגענת ותהיית וטעניית ומציאת? תאמיין!

שנים של פולחן במקדשים אליליים היו חלק מהמסע לגילוי הדבר האמיתי < אין תגלית מדעית שנוצרת בן רגע, וגם החינוך למצוות כרוך בזמן תרגול והכשרה < אין צורך לחתוך נתחים מהחיים ולהעביר עליהם איקס אדום, בסופו של דבר נהיה באים בימים

לכאורה - שאל הרבי שאלה גדולה - הרי הרמב"ם כותב ש"בן ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו", ואם כן עד לאותה שעה בהכרח שאמונתו לא הייתה שלימה. במדרש רבה נאמר יותר מכך, שבן מ"ח שנה הכיר אברהם את בוראו ועד אז היה תועה בדרכו. ואמנם בגמרא נאמר שבן שלוש שנים הכיר את בוראו, אבל בין כך ובין כך לכל הדעות חלק משנותיו הראשונות הוקדשו לעבודת אלילים יחד עם אביו ואנשי מדינתו. ואם כך, כיצד אפשר לומר שכל ימיו היו שלמים ותמימים? ההסבר הוא, שהעובדה שאברהם הכיר את בוראו רק בתקופה מאוחרת בחייו היא מפני שהוא הוצרך לחקור ולדרוש ארוכות בכוחות עצמו - עד שגילה שה' הוא האלוקים. אלמלא החיפוש, החקירות והכישלונות, לא היה אברהם מגיע לעולם לדרך האמת. נמצא, אפוא, שגם הטעויות של אברהם לפני שהכיר את בוראו היוו למפרע חלק בלתי נפרד מעבודת ה' שלו, כי רק על ידן הגיע בסופו של דבר לתכלית הרצויה.

להבדיל בין קודש לחול: כל תגלית או תיאוריה מדעית אינה נוצרת בלחיצת כפתור, אלא המדען מבלה חודשים ושנים במחקר, בחוסר ודאות ובכישלונות חוזרים ונשנים עד שהוא מגלה את האמת. ובכן, האם נאמר שמשך כל זמן המחקר אינו נחשב לחלק מהעבודה לחשיפת התגלית? האם זה נתפס כבזבוז זמן חסר תועלת? ברור שלא! זו הדרך היחידה להגיע לכל סוג של אמת.

מספרים שתומס ווטסון, בעליו של תאגיד המחשוב הבינלאומי IBM, הזמין פעם לשיחה מנהל בחברה שטעה קשות בחישוב מסוים,

תיקון על כל עוונותיי". למרבה הפלא, הרבי השיב לה במענה קצר ותמציתי וזה תוכנו: אמרו חז"ל "יגענת ומציאת תאמיין", וכיוון שכבר התקיים אצלך "יגענת" יתקיים אצלך "ומציאת".

"במילים אלה", כתבה לי האישה, "ירדה אבן כבדה מלבי. הייתי בטוחה שאצטרך להמתין עשרות שנים עד שהנפש המיוסרת שלי תמצא את תיקונה, והנה הרבי הפך את הקערה על פיה באמרו לי שכל הטעויות שלי - גם הטעויות הגדולות - היו חלק ממסע ארוך ומפרך של 'יגענת'. הרבי כביכול אומר: את התיגענת למצוא את הקב"ה, את האמת, את הנשמה שלך, את הפנימיות של העולם. אלא שבתור 'תינוק שנשבה' נפלת לכת זו או לדת אחרת, אבל בעצם הכל היה חלק מחיפוש הנפש שלך אחרי דרך האמת. במילים אחרות: לא היית יכולה להגיע ל'ומציאת', ליהדות האמיתית, בלי כל היגיעה וחיפוש הדרך".

אכן, כולנו שוגים בטעויות, אבל היכולת לקום מהן טמונה בהבנה הנכונה שלהן. כשהיית תלמיד בישיבה בחצר הרבי, זכיתי לשמוע רעיון נפלא מפיו במשמעותן של טעויות. זה היה בהתוועדות שבת פרשת וירא תשמ"ח, ועד היום אני חוזר לדברים האלה בכל פעם שאני שוגה, וזה קורה לעתים תכופות...

חז"ל מפרשים את הפסוק "ואברהם ושרה זקנים באים בימים", שאברהם ושרה "באו" עם כל הימים שלהם בשלימות. כלומר: הם עברו את הקב"ה במשך כל ימי חייהם בשיא השלימות, וכידוע ששנותיה של שרה "כולן שוין לטובה".

היא גדלה בקליפורניה במשפחה לא-דתית לחלוטין. בשנות השישים, בעידן מהפכת הנוער בארה"ב והכמיהה למשמעות בחיים, היא עזבה הכל ונסעה לאירופה, אסיה והמזרח הרחוק כדי "למצוא את עצמה". במשך שנים שהתה במנזרים, אשרמים ומקדשים של דתות הנצרות והבודהיזם. היא התענתה תכופות, עסקה במדיטציה והשתתפה בפולחנים שונים - עד ...

היהודייה הזו, המתגוררת כיום ביישוב מוכר בארץ, המשיכה וסיפרה את סיפורה המפעים במכתב שכתבה לי.

יום אחד, בעודה עסוקה בענייניה בארצות האלילים, הצליחו בני משפחתה להודיע לה כי אביה חלה קשות. היא שבה לביתה, ולקראת חג הפסח הציעה לה חברתה לבדוק תנועה רוחנית נוספת: הקהילה החב"דית בברוקלין. היא הסכימה, ובימי חג הפסח תשל"ג שהתה ב'מכון חנה' בברוקלין - מוסד לנערות בעלות תשובה. היא התרשמה עמוקות ממה שחוותה, והחליטה להישאר במקום למשך מספר חודשים ולהקדיש את זמנה ללימוד יסודות היהדות שטרם הכירה עד אז. כך, במשך הזמן, הפכה לבעלת תשובה אמיתית.

"החלטתי", כך כתבה לי, "שמחובתי לשתף את הרבי בכל מה שעברתי ולבקש תיקון על חטאי. התיישבתי וכתבתי מכתב ארוך בו סיפרתי על כל החוויות והגלגולים שלי, על פולחני הדת בהם השתתפתי, כשאינני מכחדת דבר. רציתי תיקון אמיתי ומלא. היו שאמרו לי שבוודאי הרבי יעניק לי סדר ארוך של תיקוני תשובה שיימשך שנים כדי לכפר על כל חטאי הכפירה שהייתי חלק מהם, ודמנא ליצלן, אבל הייתי מוכנה לעשות הכל, כי באמת רציתי

ובגללו הפסיד התאגיד עשרה מיליון דולר. כשהלה נכנס למשרדו של ווטסון, הוא אמר: "אני מניח שאתה רוצה את ההתפטרות שלי, ובצדק. אני מסתלק מכאן ללא שום תביעות, רק עם התנצלות ובקשת סליחה על טעותי החמורה".

ווטסון ענה, "אתה לא מדבר ברצינות, רק עכשיו השקעת עשרה מיליון דולר בחינוך שלך..."

לעניינו, על פי היסוד האמור הסביר הרבי יסוד גדול ביהדות. איך ייתכן שמדאורייתא אין מצוה מפורשת על חינוך הקטן למצוות? וכי התורה מצפה שבהגיע הנער לגיל 13 שנה הוא פתאום יוכל לקיים את כל תרי"ג מצוות התורה בלי כל הכנה? הרי זה בלתי אפשרי. ללא חינוך ותרגול מוקדם אין מצב שנער בר-מצוה יוכל לקיים את כל המצוות בשלמותן בבוא יומו להיכנס בעול המצוות?

אלא שמכאן למדנו יסוד גדול: התורה לא ניתנה למלאכי השרת. וכיוון שהאפשרות של קיום המצוות כדבעי אינה אלא על ידי הקדמה של לימוד, חינוך והכנה הדורשים זמן מסוים, נמצא שכל ההכנות הנדרשות הן חלק מעצם החיוב.

משל למה הדבר דומה? צעירים המתגייסים לשלוש שנות שירות בצבא, מקדישים את החודשים הראשונים לאימונים והכשרה. האם נאמר שחודשים אלה אינם בגדר שירות? ודאי שלא! ההדרכה וההכשרה הן חלק בלתי נפרד מהשירות בצבא.

כך הדבר גם לגבי חובתו הרוחנית של יהודי. בגיל 13 מגויס הנער לצבא ה' יתברך, הוא נעשה חלק מ"צבאות ה'" - הכינוי המיוחד שניתן לעם ישראל בצאתם ממצרים בהיותם לעם - ועכשיו עליו להתחיל את האימון, כשמטבע הדברים זה אורך זמן. אבל אותה זמן הכשרה הוא חלק בלתי נפרד מעצם המצווה, ואם כן כשהתורה אומרת לנער בן ה-13 להתחיל לקיים את כל המצוות, זה אומר להתחיל את התהליך, כשהזמן בו תצטרך לרכוש את הפריטים שלך, ללמוד את הניואנסים ולשכלל

את הביצועים שלך - הכל כלול בחבילה. (עם זאת, כידוע, מדרבנן מתחילה מצוות החינוך כבר לפני בר מצוה, כך שהנער יהיה מוכן כיום הבר מצוה לקיום כל המצוות).

הדברים האלה נכונים לכולנו. רבים מאיתנו גילו את האמת והעומק שביהדות בשלב מאוחר בחייהם, כך שלפעמים אנחנו מתביישים ברקע שלנו ומשתדלים להעלים אותו מתודעתנו. גם אם זכינו לגדול בעולמה של תורה, רבים מאתנו עושים טעויות במהלך החיים, אם בשוגג או ברצון, באונס או במזיד. על הכביש של החיים נתקלנו בבורות ותעלות. מעדנו. נפלנו. לפעמים נפצענו קשות.

לפעמים אנחנו מביטים לאחור על הסיפור שלנו ומרגישים מדוכאים. אנחנו חושבים שבזבזנו כל כך הרבה שנים לשווא. הלוואי שהיינו מגלים הרבה קודם את מה שאנחנו יודעים עכשיו...

אבל כשהתורה אומרת ש"אברהם ושרה זקנים באים בימים", היא מעניקה לנו פרספקטיבה עמוקה יותר. לא צריך לחתוך את החיים בסכין. כל ריקבון יוצר צמיחה, כל טעות מלמדת אותנו על האמת, כל נפילה מעניקה לנו בהירות, כל אלו הן חוויות וימים שאנחנו יכולים "לבוא" איתם ובתוכם בשמחה ובהתרוממות רוח, כי הדרך לשלמות רצופה בחוסר שלמות. לחיים, לחיים ולברכה.

## חשמל הקרן

עושים לכם מחיר

# לזה קוראים נדוניה 10!

רק בחשמל הקרן, נכנסים לבית החדש עם מבצעים מיוחדים ומתנות מפנקות

### קונים חבילת מוצרים במחירים משתלמים

<p><b>חבילת אקסקלוסיב</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>מקרר שארפ דגם 2236 כ-400 ליטר</li> <li>תנור דו תאי סאטור דגם 770 - הדגם המומלץ ע"י השפים</li> <li>מכונת כביסה בוש 8 ק"ג בעברית דגם 24188 - דגם מומלץ!</li> </ul> <p>רק 7,640 ₪</p>	<p><b>חבילת פרימיום</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>מקרר 4 דלתות שארפ דגם 8420*</li> <li>תנור דו תאי משולב קראון דגם 2020 כשרות ההעדה החרדית</li> <li>מכונת כביסה סאטור 8 ק"ג</li> </ul> <p>רק 7,150 ₪</p>	<p><b>חבילת שדרוג</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>מקרר אמקור דגם 491 נירוסטה</li> <li>תנור תא אחד משולב 60 ס"מ LUX</li> <li>מכונת כביסה 7 ק"ג שירות ואחריות אלקטרה</li> </ul> <p>רק 5,200 ₪</p>	<p><b>חבילת בסיס</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>מקרר דוידסון פרימיום דגם 480 ליטר, אישור משמרת השבת - מכני</li> <li>תנור תא אחד משולב 50 ס"מ</li> <li>שירות ואחריות אלקטרה</li> <li>מכונת כביסה Crystal 6 ק"ג דגם 6110 שירות ואחריות תדיראן</li> </ul> <p>רק 4,400 ₪</p>
---	---	--	--

### מקבלים 10 מתנות בשווי 3,200 ₪!

קומקום קראון	קרש גיהוץ איכותי	מגהץ קיטור מקצועי SCHNEIDER	מעבד מזון מקצועי סאטור	מיקרוגל בקו
בלנדר LUXOR	מיקסר ידני אלחוטי SCHNEIDER	פלטת שבת Sauter	טוסטר CROWN	שואב אבק עומד סאטור

X10

רשת מוצרי החשמל הזולה ביותר במגזר החרדי  
 עפ"י סקר אומניבוס OKריא 2024

מוקד הזמנות ארצי: \*2757  
 WWW.KERENBY.CO.IL

סניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29	ירושלים מלכי ישראל 53 גולדה, ח'פיה במקום	ביתר עילית החוזה מלובלין 35	בית שמש נחל ניצנים 8 (מתחת יש חסד)	אשדוד הורקנוס 5	חיפה ברכת משה 29	נתיבות יוסף סמולו 10 (קרית טריד)	מודיעין עילית רבי טרפון 25	מבית נחל בני ישיבות
----------------------------	--	-----------------------------	------------------------------------	-----------------	------------------	----------------------------------	----------------------------	---------------------

מספר חירום לתמיכה ולתמיכה בלתי נטולת: 052-5251121. תמיכה ותיקנות 24 שעות. תמיכה ותיקנות 24 שעות. תמיכה ותיקנות 24 שעות.



### איך זה שדווקא כשאני מנצחת במלחמה נגד היצר הרע אני מרגישה מותשת ומרוקנת?

עבודת השם מצד אמיתתה היא התענוג העליון והנועם הזך ביותר. אך כשאנחנו יושבים בתוך מעטפות העולם הזה, לא תמיד אנו מוצאים את הדרך אל אותו נועם. ולכן אנחנו עובדים קשה עד שאנו מוצאים את הנקודות שבהן עבודתנו טובה ונקיה, ואז היא גם משמחת לב ומאירת עיניים. כמו באימון גופני - בהתחלה הגוף זועק וכואב, אך בסוף האימון מרענן ושמח וממלא חיות. בעבודת השם המהפך עמוק עוד יותר, מפני שהעולם הזה נברא באופן שיאתגר, על ידי ניגוד, את האור של הנשמה, ולכן לא קל למצוא את טעם עבודת השם מיד בתחילה. אבל ככול שאנו מתקדמים, אנו מזדהים יותר ויותר עם דברי דוד המלך, שענייני התורה והקדושה נחמדים מזהב ומפז רב, ומתוקים מדבש ונופת צופים.

### איך אברהם התווכח עם הקב"ה בסדום, זה מותר?

ישנו ביטוי בחז"ל שנקרא "להטיח דברים כלפי מעלה" שנאמר על משה, חנה ואליהו, ואף על פי כן נראה שדבריהם התקבלו והקב"ה אף הודה להם. כלומר כשהדברים נאמרים מעומק הלב, מתוך בערה ורצון אמיתי לתקן ולא לראות בחורבן העולם - הקב"ה שמח בכך. אולם בדורות מאוחרים מצינו שמי שהטיח דברים כלפי מעלה נענש. הראשונים היו כמלאכים, בדורות של נבואה ושכינה, ודבריהם התקבלו מפני טהרת ליבם וגודל צדקותם. אבל בדורות אחרונים כבר אין זוכים למדרגה כזו, ולכן פשוט שלאנשים כמותנו לא נכון לנהוג כך.

### אני אוהב שירי שבת, אבל לפעמים מוצא את עצמי שר לבד... זה מבאס.

כשאנו משבחים את השם בכל אותם זמירות ופיוטים נפלאים שכתבו רבותינו הגדולים, חכמי הלב, הסביבה עם כל חשיבותה אינה יכולה להכריע את עומק התענוג שיש לנו מהפנייה אליו יתברך בשירה ובזמרה. אדרבה, לפעמים דווקא כשהסביבה אינה שותפה והאדם נמצא בהתבודדות, הלב יכול להיפתח הרבה יותר ועמידתו מול ה' מתחדדת. אני זוכר בערגה את ה"התוועדויות" שהייתי עורך עם עצמי בלילות שבת בהייתי בצבא, בבית הכנסת עם כוס תה וחתית עוגייה. הייתי מנגן ולומד וחוזר ומנגן, והייתה בזה מתיקות נפלאה. עם כל המעלות שיש בהתוועדות עם אחרים, לשיר ולזמר לפניו יתברך לבד מחדד מאוד את התחושה שאני באופן זך וטהור עומד לפני ה', משורר ומזמר לכבודו.

## קרוב אליך

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il  
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

## קורס הכשרה לשליחות

מתחילים ב-כ"א חשוון תשפ"ו (12.11.25)



מיועד  
לנשים וגברים  
בגילאי 19+



טובי המרצים,  
הנושאים והכלים  
בתחום הקירוב



15 מפגשים  
בפתח תקווה



תוכנית ערב שבועית  
ימי רביעי  
18:30-22:00

גם בכם בוערת תחושת השליחות לקרב את לבבות ישראל?

זה הזמן לומר

# הנני!



מחיר מסובסד לחיילים, סטודנטים ובני ישיבות!

בין המרצים (ע"פ סדר א-ב): הרב שלמה אבינר • הרב אהרן אגלטר • הרב פרץ איינהורן • הרב שמואל אליהו • הרב לביא אנגלמן • הרב שניאור אשכנזי • ישראל גורן • הרב דוד דודקוביץ • הרב מיכה הלוי • הרב קובי וולק • הרב יהושע וידר • ישראל זעירא • מוריה זעירא • הרב אסף טבצ'ניק • הרבנית צביה טבצ'ניק • הרב יוני לביא • הרב יגאל לוינשטיין • הרב חגי לונדין • ידידיה מאיר • הרב עובדיה פרנק • הרב יהושע שפירא ועוד ועוד...

הצטרפו למאות הבוגרים שכבר שותפים לעשייה!

בואו אלמנח, לאהוב, להאמין ולקרב!



לפרטים נוספים:

רעות 052-3003900

